

CİHAD

MÜ'MİN İLE MÜNAFİĞI AYIRT
EDEN GERÇEK

Yazar: Abdulhakem İZZETLİ
Düzenleyen: Huneyf el-MUHACİRİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“Ey iman edenler! Sabredin! (Düşman karşısında) sebat gösterin! Allah’ın yolunda aralıksız CİHAD ederek nöbet tutun! Ve Allah’tan korkun ki, kurtuluşa erebilesiniz.”

Âl-i İmran 200

Hâmd âlemlerin Rabbi olan Allah (a.c)'a mahsustur. O doğmamış ve doğurulmamıştır. O'nun öncesi ve sonrası yoktur. Ölüm ve yokluk O'na arız olmaz. O'nun dengî hiçbirşey yoktur. O'nun kürsüsü herşeyi kuşatmıştır. İlmî ile geçmiş ve gelecekteki herşeyi bilir. Kullarını herân görür ve gözetir. O'nun bütün kullarını herân görmesi, isteklerini duyması, yaptıklarını, kalplerinde olan biteni bilmesi O'na ağır gelmez. Bütün duâlar O'na yükselir. O herân yaratma halindedir. Bütün kullarına Râhman yalnızca mü'minlere Râhimdir. En güzel isimler O'nundur. Kullarının kalbini çekip çeviren O'dur. Ona hiçbir kötülük dokunmaz, kulun yaptığı hiçbirşey de ona fayda sağlamaz. Hâmd ve senâ, Medh-u, minnet onadır. O'ndan bağışlanma ve yardım dileriz.

En güzel ve kıymetli sâlat ve selâm mahlukâtı uyârip âlemi ervahta verdikleri sözü hatırlatmak onlara hâk yolu işaret etmek, bâtil dan sakındırmak için Rahmet olarak gönderilen, sözü, özü doğrulanmış Önder, Rehber, Komutan Muhammed (aleyhiselatuveselam)'e ve onun ehl-i beytine, darlıkta, zorlukta, mutlulukta yanında olan güzide ashabına ve onlar gibi yaşamaya çalışıp kur'an ve sünnet merkezli yaşam süren, hayatına ona göre belirleyen, bu mukaddes dini dert edinip, selefinin metod ve menhecin den ayrılmadan adım adım takip eden, cefa çeken, horlanan, alay edilen garip muvahhid lere olsun

Allah (azze ve celle) kime hidayet eder onu karanlıklar dan aydınlığa çıkarırsa, onu karanlığa sürükleyip saptıracak yoktur. Yine kimi saptırır karanlıklar da bırakırsa ona hidayet edecekte bulunmaz. Nefsimizin şerrinden ve kötülüklerinden, amellerimizin azlığından acziyetimizden Alemlerin Râbbi olan Allah (azze ve celle)'a sığınırız.

Sözlerin en güzeli muhakkak Allah (azze ve celle)'ın kelâmıdır. Yolların en güzeli Muhammed (aleyhiselatuveselam) ve ashabının yoludur. Sonradan uydurulup dine ibâdet babında sokulan herşey bid'at, her bid'at delalet ve her delalette ateştedir.

Muhammedu'bnü Osman ibni Kerame, Halidi'bini Mahled'den, o da Suleyman'ubnu Bilal'den, o da Şerîku'bnü Abdullahi'bni Ebi Nemir'den, o da Atadan, o da Ebu Hureyre Radiyallahu Anh'den Rasulullah Aleyhisselâm'ın şöyle söylediğini rivayet etmiştir;

"Kim Benim bir dostuma (veli kuluma) düşmanlık ederse Ben ona savaş açarım, kulum Bana kendine farz kıldığım amellerden daha sevimli bir amelle yaklaşamaz. Kulum nafile amellerle de bana yaklaştırmaya devam

ederse, ben onu severim. Onu sevdiğim zaman da, onun duyan kulağı, gören gözü, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benden bir şey istediğinde istediğini veririm, Bana sığındığı zaman kendisini korurum, Mu'min bir kulumun canını almakta tereddüt ettiğim kadar hiçbir şeyde tereddüt etmiş değilim. O ölümü istemezken, Ben de fazla yaşlanarak fena duru*ma düşmesini arzulamam."

(Buhari: Rikak: 38)

Ahmed b. Hanbel'in *Mus*ned*'inde Ebu Munîb el-Curaşî kanalıyla Abdullah b. Ömer'den rivâyet edilen bir hadise göre Hz. Peygamber şöyle buyurmuştur:

"Kıyâmet öncesinde hiçbir ortağı olmayan, tek olan Allah'a ibâdet edilinceye kadar kılıçla gönderildim. Rızkım mızrağımın gölgesi altına konulmuştur. Zillet ve alçaklık benim emrime karşı gelenlere yüklenmiştir. Kim bir topluluğa benzerse o da onlardandır." (Ahmed İbn Hanbel, II, 50, 92.

CİHAD ŞARTLARI ve HÜKMÜ

Cihada ilk önce Müslümanların başlaması - düşman başlamasa bile farz-ı kifayedir. Müslümanların bir kısmı tarafından düşmanın şerri def edilirse cihad farz-ı kifaye , def edilemezse farz-ı ayn olur.

"Köle ve kadın bile olsalar Müslümanların bir kısmı tarafından bu cihad yapılırsa , diğer bütün Müslümanlardan düşer. Şayet hiçbir vakitte hiç bir

kimse tarafından cihad vazifesi yapılmazsa , terk etmeleri sebebiyle mükellef kimselerin hepsi günahkar olur. Bundan mesela Anadolu halkının cihad etmesiyle Hindistan ahalisinden farziyyetin düşeceği anlaşılmasın. Çünkü düşmanın şerri def edilinceye kadar sırasıyla yakın bulunan beldelerdeki Müslümanlara cihad farz olur. *Müdafaa ancak bütün Müslümanların savaşıyla olursa namaz , oruç gibi cihad da mükellef olan bütün Müslümanlara farz-ı ayn olur.*

Bir cenazeyi techiz ve tekfin etmek de bunun gibi sırasıyla yakın bulunan beldelerdeki Müslümanların üzerine lazımdır. Bu bahsin tamamı Durer' dedir.

“Müslümanların bir kısmı tarafından düşmanın şerri def edilirse ilh ....” Yani hududlardan birinde çıkan bir harbi önlemek için orada bulunan İslam kuvveti kifayet ettiği takdirde cihad farz-ı kifaye olup bütün Müslümanların silah altına alınmasına lüzum görülmez. Eğer harb sahasında bulunan İslam kuvveti kifayet etmezse , harb mıntıkasında ve civarında bulunan bütün efrad harb için seferber haline getirilir ve cihad bir farz-ı ayn olur.

“ALLAH-u Teala'nın ... kavlı-i kerimi ilh....” Cihadı emreden ayeti kerimeler şu tertip üzere indirilmiştir:

“Şimdi sen ne ile emrolunuyorsan (*kafalarını çatlatırcasına*) apaçık bildir.”

(Hicr 94) buyurmuştur.

Sonra İslam dinine güzellikle ve tatlılıkla davet emredilmiştir. Nitekim ALLAH-u Teala :

“(İnsanları) Rabbinin yoluna hikmetle güzel öğütle davet et ! Onlarla *mücadelenin en güzelini yap.*” (Nahl 125) buyurmuştur.

Bundan sonra savaşa izin vermiştir. Nitekim ALLAH-u Teala :

“*Kendilerine karşı harb açılan Müslümanlara zulme uğradıkları için cihada izin verilmiştir.*” (Hac 39) buyurmuştur.

Daha sonra düşman harb açtığında onlara karşı koymakla emrolundu. Nitekim ALLAH-u Teala: “Düşmanlar sizi öldürürlerse siz de onları öldürün” buyurmuştur .

Bundan sonra haram olan aylar geçmek suretiyle cihad emredildi. Nitekim ALLAH-u Teala :

“(Dokunulması) **haram olan aylar çıktığı zaman , artık o müşrikleri nerede**

bulursanız öldürün” (Tevbe 5) buyurmuştur.

En son bütün zamanlarda ve bütün mekan(yer)larda cihad farz kılındı . Nitekim ALLAH-u Teala: **“Size harb açanlarla ALLAH yolunda siz de muharebe edin. Fakat aşırı gitmeyin . Şubhesiz ki ALLAH aşırı gidenleri sevmez.”** (Bakara 190) buyurmuştur. Bu bahsin tamamı Es-Siyeru’l Kebir şerhindedir.

“Müslümanların bir kısmı tarafından bu cihad yapılırsa ilh...” Yani cihad ölüyü yıkamak , kefenlemek, cenaze namazını kılmak ve selam almak gibi farz-ı kifayeler. Mükelleflerin hepsine birden farz kılınmıştır.Bundan dolayı farz-ı kifaye bir kısım Müslümanlar tarafından yapıldığı takdirde diğer Müslümanlardan düşer. Çünkü farz-ı kifayeden maksad yapılmasıdır. Mükelleflerden hiç biri bunu yapmazsa , bunu bilen ve mükellef olan bütün Müslümanlar günahkar olur.

Farz-ı ayın böyle değildir. Çünkü farz-ı ayın mükellef olan Müslümanlardan her biri üzserine ayrı ayrı farz kılınmıştır. Bundan dolayı farz-ı ayın bir kısım Müslümanlar tarafından yapıldığı takdirde diğerlerinden düşmez. Bunun için farz-ı ayın , farz-ı kifayeden efdaldır. “Düşman İslam memleketine hücum ederse ilh...” Yani düşman İslam beldelerinden bir beldeye ansızın girerse , cihad farz-ı ayın olur . Bu hale “nefir-i amm” denilir. “İhtiyar” adlı kitabta : **“Nefir-i amm ; bütün Müslümanlara muhtaç olunmasıdır”** diye tarif edilmiştir.

“Bütün Müslümanların cihada çıkması ilh ....” Yani kadınlar kocalarından , köleler efendilerinden ,borçlular alacaklılarından izinsiz çıkarlar.

İmam Serahsi : “Nefir-i ammede cihad edebilecek balığ olmayan çocukların cihada çıkıp savaşmalarında her ne kadar ana–babaları razı olmasalar bile - bir beis yoktur “ demiştir “Cihadın vacib olması için ilh...” Yani bir kimseye cihadın vacib olması için silah kullanmaya kudretinin bulunması , erzaka ve gideceği yer sefer müddeti kadar olursa bineğe malik olması şarttır. Harb olduğunu bilmesi de şarttır. Kadihan , Kuhistani .

REDDUL – MUHTAR ALE’D –DURRİ’L – MUHTAR

Muellifi : İBN-İ ABİDİN

CİLT 8 SAYFA 374 - 381

Tercüme : Ahmed Davudoğlu Şamil yayınevi

CİHAD ve NEFİR

Bazı alimler : “Cihad , düşman topluluğu saldırmadan önce , nafile ; düşmanlar saldırdıktan sonra ise, farz-ı ayn ‘dır” demişlerdir.

Alimlerin ekserisi ise : “Cihad , her halde , fazdır : Düşmanın saldırmasından önce, farz-ı kifaye ; saldırmasından sonra ise , farz-ı ayn’dır. “ demişlerdir. Sahih olan kavil de budur.

NEFİR NEDİR ?

Nefir : Istilahta , bir belde bulunan Müslüman halkın ; canlarına , mallarına , çoluk ve çocuklarına saldırmak üzere , düşmanın gelmekte olduğundan haberdar edilmesidir.

Böyle bir haber alınınca , o belde halkından , gücü cihada yeten her şahsa , cihad etmek üzere çıkması farz olur.

Böyle bir haberden önce , kişinin cihada çıkmaması hususunda , ruhsat ve genişlik vardır. Böyle bir haber gelince de , şarktan garbe , bütün İslam alemine , cihad farz-ı ayn olmaz. Bu durumda ancak , düşmana en yakın olan ve cihada gücü yeten Müslümanlara , cihada katılmaları farz-ı ayn olur.

Bu durumda , düşmana uzak olanlara ise , cihad farz-ı kifaye olur; farz-ı ayn olmaz. Bu gibi kimseler için , cihadı terk etme genişliği de vardır.

Fakat , düşmana yakın olanlar , -cihaddan – aciz olur ve düşmana mukavemet edemezlerse veya tembellik ettikleri için , diğer Müslümanların cihada katılmalarına ihtiyaç hasıl olursa ; bu durumda , bunlara yakın olanlara ve bu sıra ile , şarkta ve garbte İslam aleminin her yanında bulunan Müslümanlara , cihad , , farz-ı ayn olur.

FETAVAYİ HİNDİYYE

Tercume : MUSTAFA EFE

Cilt 4 Sayfa 137- 138 – 249 Akçağ yayınları

CİHADIN LUGAT VE TERİM MANASI

Cihad lugatta: (*cehede*), (*yechedu*), (*cehden veya cuhden*) kökünden gelmiştir, (*cehede*) fiilinin masdarı (*el-cühdü*) damme ile veya fetha ile olup vus'at (güç) veya takat manasına gelir.

Denilmiştir ki: (*el-cuhdu*) dammeli olduğu zaman vus'at ve takat manasına, (*el-cehdu*) fethalı olduğu zaman meşakkat manasına gelir. (*El-celdu*) fethalı olduğu zaman en son had manasına da kullanılır.

Ayetle "En son hadde kadar yemin ettiler" yani "çok kuvvetli bir şekilde yemin ettiler" (*el-cuhdu vel-cihadu*)

Cihad lûğatta: İnsanın iyi şeylere nail olması veya kötülüklerin def'i için var gücüyle bütün takatini sarf etmesi manasına gelir. (*Lisanul Arab, Kamus ul Muhit*)

Şer'an ve ıstılâhen cihad: Dört mezhebin fukahası, cihadın, savaş ve savaşta yardımlaşma manasında muttefiklerdir.

Şimdi dört mezhebin fukahasının tariflerini takdim edelim:

1- Hanefi mezhebine göre : İbnu Humam, Fethul Kadir de (5/187) şu ibareyi zikreder:

"Cihad: *Kâfirleri, hak olan dine davet etmek ve kabul etmezlerse onlarla savaşmaktır.*"

Kaşani ise Bedai isimli eserinde (9/4299) şöyle demiştir. Cihad: "**ALLAH yolunda canla, malla, dille savaş yapmak suretiyle bütün gücün ve takatın sarf edilmesidir.**"

2- Malikilerde cihad: İ'la-i kelimetullah için müslümanların, kendileriyle anlaşma yapmadıkları (yani zımmilerin dışındaki) kafirlerle savaşması veya o savaşta hazır bulunması veya kafirlerle savaşmak için topraklarına girmesidir. (*Haşiyetul adevi/Essaidi 2/2, Eşşerhus sağir/Ekrab-ul mesailik/Edderdir 2/267*)

3- Şafiilere göre: Bâcûri demiştir ki: "Cihad; **ALLAH yolunda savaşmaktır.**" (Elbacûri/ İbnu'l Kasım 2/261) İbni Hacer ise: "Şer'an, kafirlerle savaşta gayret sarf etmektir." demiştir. (*Elfeth 6/2*)

4- Hanbelilere göre : Cihad *kafirlerle savaşmaktır.* Umdetül fikh (s.166) ve Muntehaliradat (1/302) isimli kitaplarda cihad şu şekilde tarif edilmiştir. "*İ'la-i kelimetullah için güç sarf etmek ve savaşmaktır.*"

Özet olarak;

Cihad savaş manasına gelir. Fi sebilillah kelimesinde ilk akla gelen şey cihaddır.

İbni Rüşt Mukaddimesinde (1/369): (Kılıçla cihad: Din için müşriklerle savaşımdır. Kim ki kendini ALLAH için yorarsa O'nun yolunda cihad etmiş olur ve cihad sadece ALLAH yolunda olur. Cihad kelimesi söylendiğinde ancak ve ancak kafirler İslama girinceye veya cizye verinceye kadar kılıçla mücadele etmek anlaşılır.)

İbni Hacer, Fethul Bari de (6/29) şöyle demiştir; fi sebilillah lafzından ilk akla gelen şey cihaddır.

Şeyh Abdullah Azzam / Cihad Ahkâmı

MUHAMMED SURESİ 20-

İman edenler: "**Keşke cihad hakkında bir sûre indirilse.**" derlerdi. Ama hükmü açık bir sûre indirilip de, içerisinde savaş zikredilince kalplerinde hastalık olanların ölüm korkusuyla baygınlık geçiren bir kimsenin bakışı gibi sana baktığını görürsün. Oysa onlar için ölüm yaşamaktan daha uygundur.

Ebu Hureyre'den (r.a) rivayetle Nebi'ye (s.a.v) soruldu:

"ALLAH yolunda cihad etmeye denk ne var?"

"Güç yetiremezsiniz" dedi. Üçüncüsünde :

"ALLAH yolunda cihad edenin misali , ALLAH yolunda cihad edenin , evine dönünceye kadar gündüzleri oruçla , geceleri de ibadet ve kıyamla geçiren adamın misali gibidir" dedi.

(Muslim, İmare: 29 ; Tirmizi , Cihad : 1)

Rasûlullah (s.a.v) buyurdu ki:

"i'ne yoluyla alış-veriş yaptığınız öküzlerin kuyruğuna yapıştırdığınız, tarımı seçtiğiniz ve cihadı terk ettiğiniz zaman, ALLAH size öyle bir zillet musallat

eder ki, dininize dönüncye kadar onu üzerinizden atamazsınız."

(Sunen-i Ebu Davud, Kitabu'l-İcare, B. 54, Hds. 3462.

Ayrıca bkz. Ahmed b. Hanbel, Müsned, C. 2, Sh. 42, 84.)

*****

CIHADA GİTMEK İÇİN ANNE BABADAN İZİN ALMAK ŞART MIDIR ?

Merhametinden dolayı onlara alçak gönüllülük kanadını indir ve de ki: "Rabbini, onlar beni küçükken nasıl terbiye ettilerse, Sen de onlara öyle rahmet et!" İsra 24

KURTUBİ TEFSİRİ

8. Cihad İçin Anne-Babanın İzni:

Anne babaya iyilikte bulunmak, onlara karşı iyi davranmanın kapsamına - eğer cihad farz-ı ayn değilse- onların iznini almadan cihad etmemek de vardır.

Sahih'te, Abdullah b. Amr'ın şöyle dediği rivayet edilmektedir:

Bir adam, Peygamber (s.a.v.)'in yanına gelerek, cihad etmek için ondan izin istedi.

Hiz. Peygamber: "**Annen baban hayatta mıdır?**" diye sordu.

O, **evet** deyince Hiz. Peygamber:

"Sen onlar hakkında (onlara iyilik yapmak suretiyle) cihad et." diye

buyurdu.

Bu, Muslim'in lafzıdır.

(Buhârî, Cihâd 138, Edeb 3; Muslim, Birr 5; Ebû Dâvûd, Cihâd) 31; Nesâl, Cihad 5; Musned, II, 165, 188. 193, 197, 221)

Sahih'in dışındaki hadis kitaplarında da şöyle demektedir:

Evet, ve onları ben ağlıyor bırakıp geldim.

Hz. Peygamber şöyle buyurdu: "Git, onları ağlatığın gibi güldür."

(Ebû Dâvûd, Cihâd 31; Nesâî, Beyat 10; İbn Mâce, Cihâd 12; Musned, II, 160, 194, 198)

Bir başka rivayette de şöyle denilmektedir:

"Senin, annen baban ile birlikte onların (yanlarındaki) yatakta uyuman, onların seninle gülüşüp seninle oynaşmaları, senin için benimle cihad etmenden daha faziletlidir. "

Bunu da İbn Huveyzimen'dan nakletmektedir.

(Suyûtî, ed-Durru'l-Mensûr, V, 263)

Buhârî bu hadisi "Birru'l-Valideyn" (Anne-Babaya İyi

Davranmak) bölümünde şu lafızlarla zikretmektedir:

Bize Ebu Nuaym haber verdi. Bize Sufyan, Ata b. es-Saib'den haber verdi.

O, babasından, o, Abdullah b, Amr'dan dedi ki:

Bir adam, Peygamber (s.a.v.)'a, hicret etmek üzere bey'at etmeye geldi.

Ancak bu sırada anne-babasını ağlar bırakıp gelmişti.

Hz. Peygamber şöyle buyurdu: **"Onların yanlarına dön ve onları ağlattığın gibi güldür."**

(Buhârî. el-Edebtu'l-Mufred, Lübnan tarihsiz, s. 5)

İbnu'l-Munzir dedi ki: Bu hadis-i şerif nefir (farz-ı ayın olan seberberlik

çağrısı) vuku bulmadığı sürece anne babanın izni olmaksızın cihada

çıkmanın yasaklığını ihtiva etmektedir. Eğer nefir söz konusu olursa, o

takdirde zaten herkesin cihada çıkması vacip olur. Bu husus Ebu Katade

yoluyla gelen hadiste gayet açıktır.

Rasûlullah (sav), kumandanlar ordusunu (Mute ordusunu) gönderdi... Bu arada Zeyd b. Harise, Cafer b. Ebi Talib ve ibn Revâha'nın başından geçenleri de söz konusu etmekle birlikte, Rasûlullah (sav)'ın munadisinin bundan sonra: Topluca namaza! diye nida etmesi üzerine herkesin toplandığını da söz konusu etti. Bunun üzerine (Hz. Peygamber) ALLAH'a hamd-ü senada bulunduktan sonra şöyle buyurdu:

"Ey insanlar! Haydi çıkınız, kardeşlerinizin yardımına koşunuz. Hiç kimse de geri kalmasın."

Bunun üzerine, oldukça sıcak bir günde insanlar piyade olarak ve binekli olarak savaşa katılmak üzere yola çıktılar.

(Musned, V, 299, 301)

İşte Hz. Peygamber'in: **"Kardeşlerinize yardımcı olmak üzere çıkınız"** diye buyurması, cihaddan geri kalmak hususunda mazur görülebilenin nefir (*umumi seferberlik*) çağrısı söz konusu olmadığı hallerde olacağına delildir. Diğer taraftan Hz. Peygamber'in:

"Ama hep birlikte savaşa çıkmamız İstenirse, hep birlikte savaşa çıkınız" (*Buhârî, Cezân V Sayd 10, Cihâd 1", 27, 194, Cizye 22; Muslim, Hacc 445, İmâre 85: Ebû Dûvûd, Cihâd 2; Tirmizî, Siyer 33; Nesâî, Bey'at 15: İbn Mâce, Cihâd 9. Dârimî, Siyer 69: Musned, I, 226, 266, 316, 355, 111, 401, VI, 466*) hadisi de bununla birlikte aynı gerçeği dile getirmektedir.

Derim ki: Bu hadis-i şeriflerde şuna da delil vardır:

Farzlar, yahut menduplar eğer bir arada bulunacak olursa, bunlar arasından daha önemli olana öncelik tanınır. Bu anlamdaki açıklamaları el-Muhasibi, "Kitabu'r-Riâye" adlı eserinde yeterince açıklamış bulunmaktadır.

(İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an, Buruç Yayınları: 10/366-367)

9. Cihada Çıkmak İçin Muşrik Anne ve Babanın İzni Alınır mı:

Cihad farz-ı kifaye ise, kişinin cihada katılmak için müşrik anne-babasının iznini alıp almayacağı hususunda ilim adamları, farklı görüşlere sahiptirler. es-Sevrî, onların İznini almaksızın gazaya gitmez, der.

Şafîî ise: Onların iznini almaksızın gazaya gidebileceğini söylemiştir.

İbnu'l-Munzir de şöyle demektedir:

Dedeler de babalar gibidir, nineler de anneler gibidir. O bakımdan kişi yine onların iznini almaksızın gazaya çıkamaz. Ben, onlar dışında kardeşler ve sair akrabaların da iznini almayı gerektiren herhangi bir delil bilmiyorum. Ama Tavus, kız kardeşlerin ihtiyaçlarını karşılamanın, ALLAH yolunda cihaddan daha faziletli olduğu görüşünde idi.

(İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an, Buruç Yayınları: 10/367-368)

Gerçek mu'minler ancak Allah'a ve Rasulüne iman eden, ondan sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerdir. İşte asıl sadık olanlar onlardır. (Hucurat 15)

Allah ın dinini yeryüzünde hakim kılmak , fitne ve zulmu ortadan kaldırmak için ortaya çıkan her türlü engel ve düşmana karşı meşru olan her yol ve vasıtayla elinden gelen mücadeleyi yapmaktır . Cihad yapmak her müslümana farz dır. Hatta gerektiğinde namaz ,oruç, gibi farzı ayn dır. **“ Ey muminler hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı . bazen hoşlanmadığınız şey sizin için hayırlı , sevdiğiniz bir şey ise sizin kötülüğünüzedir..siz bilmezsiniz Allah bilir. (bakara 216)**

“ fitneden eser kalmayınca , din de yalnız Allah ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Vazgeçerlerse artık zalimlerden başkasına husumet yoktur.” (bakara 193)

Hanefi mezhebine göre : *İbnu Humam ; fethul kadir* de (5/187) şu ibareyi zikreder.” *Cihad:Kafirleri , hak olan dine davet etmek ve kabul etmezlerse onlarla savaşmaktır. “*

Kaşani ise Bedai isimli eserinde (9/4299)şöyle demiştir: Cihad :*Allah yolunda canla , malla , dille savaş yapmak suretiyle bütün gücün ve takatin sarf edilmesidir.*

Malikilerde cihad :İ’la i keliyetullah için müslümanların kendileriyle anlaşma yapmadıkları (yani zimmilerin dışındaki) kafirlerle savaşması veya o savşta hazır bulunması ve ya kafirlerle savaşmak için topraklarına girmesidir

(haşiyet’ul adevi / essaïdi 2/2 eşşerhu ssağir/ekrabul mesalik/ edderdedir 2/267)

şafilere göre : bacuri demiştir ki ” Allah yolunda savaşmaktır *(elbacüri /ibnul kasım 2 /261)*

ibn hacar ise :” şer an kafirlerle savaşta gayret sarfetmektir” (el feth 6/2)

hanbelilere göre cihad :kafirlerle savaşmaktır. Umdet'ul-fıkh (s.166) ve muntehaliradat (1/302) isimli kitaplarda cihad şu şekilde tarif edilmiştir. İla i kelimetullah için güç sarf etmektir ve savaşmaktır.

Özet olarak

Cihad savaş manasına gelir . fi sebilillah kelimesinde ilk akla gelen sey cihad'dır.

İbn ruşd, mukaddimesinde (1/369) **kılıçla cihad**: din için müşriklerle savaşımdır. Kim ki kendini Allah için yorarsa O nun yolunda cihad etmiş olur ve cihad sadece Allah yolunda olur. Cihad kelimesi söylendiğinde ancak ve ancak kafirler ıslama girinceye ve cizye verinceye kadar kılıçla mücadele etmek anlaşılır

İbni hacet , fethul bari de (6/29) şöyle demiştir: fi sebilillah lafzından ilk akla gelen şey cihad dır .

Bundan dolayısıdır ki islam davetinin önündeki ictimai , iktisadi ve iktisadi ve siyasi engellerin kaldırılması için bu dinde savaş emri vardır.

Cihad , bu yüce dinin alemlerdeki topluluklara yayılmasına set çeken bütün engellerin kaldırılmasıdır. Ve muhakkak ki insandan önce de bu din vardı. Aslında ne savaşmaya ne kan dökmeye ve ne de malları telef etmeye gerek vardır. Çünkü bu din ıslah etmek ve imar etmek için gelmiştir. Savaşmak ve öldürmek müslümanlar için şeri bir ihtiyaçtır. Çünkü onlar tevhid sancağını taşırlar ve bütün sancakların üstünde dalgalandırmakla emrolunmuşlardır. Ve ihtiyaçlarda kendi miktarınca karşılanır. Eğer islami tebliğimiz , sadece ve sadece siyasi teşkilatlarla ve otoritelerle savaşmakla gerçekleşecek se onlarla savaşırız. Çünkü İslam ın insanlara ulaştırılmasıyla bizim aramızda engel teşkil etmektedirler.

Eğer önümüzde siyasi güçler , mal sahipleri ve kabileler gelecek olursa , bu dine girinceye ve kendilerini kurtarmakla emrolunduğumuz halklarla aramızdaki yolu açınca dek onları silahla karşılamaya mecbur ederiz.

Hiçbir fitne kalmayınca ve din tamamen Allah ın oluncaya kadar onlarla savaşın . Eğer kötülükten vazgeçerlerse , şüphesiz ki Allah ; onların yaptıklarını çok iyi görür . (Enfal 39)

Cihad , fitnenin ortadan kaldırılması ve insanları Allah a değil de kendilerine ibadet ettiren ahmakların mahvolması içindir. Eğer bu tip

ahmaklar müslüman olurlar ve barış yaparlarsa ne silahların patlamasına ve nede insanların ölmesine gerek kalır.

Allah cihad eden muminleri şöyle övüyor .

“İnananlardan , özürsüz olarak yerlerinde oturanlar ile , mal ve canlarıyla ALLAH yolunda cihad edenler birbirlerine eşit değildir. Allah mal ve canlarıyla cihad edenleri , mertebeye oturanlardan üstün kılmıştır. Allah hepsine de cenneti vadetmiştir; ama Allah cihad edenleri oturanlara , büyük bir eciler , dereceler , mağfiret ve rahmetle üstün kılmıştır . Allah bağışlar ve merhamet eder. (NİSA 95_96)

Allah müminleri cihad etmeden , islamın yayılması için gayret sarf etmeden cennete giremeyeceklerini söyler

“ Yoksa içinizden Allah , cihad edenleri ve sabredenleri belirtmeden cennete gireceğinizi mi sanıyordunuz ?

(Al-i imran 142)

“İnanan ,hicret eden ve Allah yolunda mallarıyle ve canlarıyla cihad eden kimselere Allah katında en büyük derceler vardır , işte kurtulanlar onlardır “ (tevbe 20)

“Hiçbir kimsede Allah yolunda cihadın tozu ile cehennemin ateşi birleşmez" (s. Nesei ; cihad)

Bir hadiste Rasul (s.a.v) Zeyd bin Eslem (r.anh) babasından rivayet ediyor. Rasulullah (s.a.v) buyurdu:

"Gökten yağmur yağdıkça cihad tatlı ve hoştur. İnsanlar üzerine Kur'anı çokça okuyanların,"Bu zaman cihad zamanı değildir" dedikleri bir zaman gelecektir. Kim bu zamana ulaşırsa, bilin ki bu ne güzel cihad zamanıdır."

Dediler ki; **"Ya Rasulallah bunu söyleyecek kimse var mı dır?"**

Rasulullah (s.a.v) buyurdu ki,"**Evet bu kimse Allah'ın ,meleklerin ve bütün insanlığın lanetlediği kimsedir."**

(İmam Nevevi; Tagribul Tezhib, Şifa-i Essudur, Meşariul Eşvag ila Mesari El Uşşag)

“Allah yolunda savaşılanlar için Allah cennette yüz derece hazırlamıştır .ki , her derecenin arası yerle gök arasıdır”

(Riyazu's salihin 2/541)

İbn Abbâs'tan rivâyet edildiğine göre, Hz. Peygamber (s.a.v.), Abdullah b. Revâha'yı akıncılarla beraber göndermiş, bu da cumaya rastlamıştı.

Abdullah geri kalarak: "**Cumayı Rasûlullah ile beraber kılar, sonra yetişirim**" demişti.

Hz. Peygamber (s.a.v.) namaz kılınca onu gördü ve sordu:

-Sabahtan arkadaşlarıyla beraber niçin gitmedin?

-Cumayı seninle kılmak, sonra arkalarından yetişmek istedim.

-Yeryüzünün bütün varlığını Allah yolunda harcasan onların sabahtan çıkışlarının sevâbını elde edemezsin!" (Ahmed bin Hanbel; Tirmizî).

İbn-i Abidin şöyle der :

Düşman islam devletinin sınırlarına hücum ettiğinde namaz ve oruç gibi cihadda muslumanlara farzı ayn dır. Terki mümkün değildir. O bölgede yaşayan müslümanların kendi sınırlarını korumaya güçleri yetmezse doğudan batıya kadar islam topraklarında yaşayan bütün müslümanların üzerine farz dır. (haşiyetu İbn-i Abidin, 3/238)

Fukaha cihadın önce işgaledeilen topraklarda yaşayan muslumanlara farz olduğu , savaşlar birkaç günden fazla sürerse daha sonra tedrici olarak halkanın genişleyeceği görüşünde dir.Ebu davudun rivayet ettiğ bir hadisinde “ savaş , Allah ın beni rasul olarak göndermesinden ümmetimin deccalla savaşmasına kadar devam eder. .Onu ne zalimin zulmu , nede adilin adaleti ortadan kaldır. (Mucemul-feteva, 28/506-508)

Zulmun kaldırılması ve mazlumlara yardım etme konusunda

kımıldamayanlar Allah'a mustadafların yalvardığı gibi yalvarırlar :

“Size ne oluyor da : Rabbimiz ! Bizi halkı zalim olan bu şehir den çıkar ,

katından bize bir sahip gönder , katından bize bir yardımcı lutfet “ diyen zavallı çocuklar , yaşlılar ve kadınlar uğrunda ve Allah yolunda savaşıyorsunuz ? (nisa 75)

Onlar nefislerine zulmetmişlerdir , mazlumlardan zulmun kaldırılması için asla gayret göstermezler . Savaşı emreden ilk ayetin gerçek sebebi zulmun yok edilmesidir.

"Haksızlığa ve zulme uğratılarak kendilerine savaş açılan kimselerin karşı koyup savaşmasına izin verilmiştir. Allah ın onlara yardım etmeye elbette gücü yeter . Onlar haksız yere ve Rabbimiz Allah tır dediler diye yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah insanları bir kısmını diğerleriyle savmasaydı , manastırlar , kiliseler , havralar ve içinde Allah adı çok anılan camiler yakılıp giderdi. Andolsun ki ; Allah a yardım edenlere O da yardım eder. Daha doğrusu Allah kuvvetlidir ve güçlüdür. (hac 39-40)

Şehid Abdullah Azzam :

Vatanımız düşmanlarımıza teslim edildikten sonra mukaddesatımızı muhafaza etmeyi , namus ve şerefimizi korumayı bize haram etiler. Mescidi Aksa , onu savunacak , on musluman uğrunda şehid olmadan elimizden çıktı !! Butun bu olanlardan sonra kalplerinde birz kıskançlık kalmış , nefislerinde yiğitlik ve cesaret taşıyan kimseler bir araya gelmeye gayret ettik. Mescidi aksa ya rahat rahat giren yahudileri rahatsız etmek istedik , bize cihadı yasakladılar., bütün kuvvetleriyle bize düşmanlıklarını gösterdiler . Bundan daha büyük bir zulum , bundan daha büyük haksızlık , bundan daha beter bir zorbalık olamaz . (*sahi tc.'de de ayasofya yasaklı değilmi ? hilafet de üstelik ilga edildi ; yere paralel cihad edenler hala sadece dua ile cihadda ısrar ediyormusunuz ?*)

“Eğer siz Allah yolunda cihad etmezseniz sizi elim bir azabla cezalandırır.Sizin yerinize başka bir kavim getirir de siz ona en ufak bir zarar veremezsiniz. Allah her şeye kadirdir. (tevbe 39)”

Artık ey muslumanlar sizin hayatınız cihaddır . hedefiniz cihaddır .varoluşunuz , akibetiniz cihad ile alakalıdır. . Ey davetçiler, sizler silahlarınızı omuzlamadıkça , tağutların mülkünü , kafir ve zalimlerin mülkünü darmadağın etmedik çe , sizin hiçbir değeriniz yoktur.

Cihadsız , savaşız , kansız , sakatsız Allah ın dininin muzaffer olacağını zanneden kimseler bu dinin tabiatını idrak etmeyen kimselerdir. Onlar vehme kapılmışlardır .

Davetçilerin heybeti , davetin şevketi ve müslümanların izzeti savaşız olamaz.

Hz. Peygamber (sav) :

Allah düşmanlarınızın kalplerinden , sizin heybetinizi çekip alacak , Allah kalplerinize vehen bırakacaktır . “vehen “ nedir ey allahın rasulu diye soran ashaba : dünya sevgisi ve ölüm tiksintisidir. Diye buyurur. Başka bir rivayette ise “savaş tiksintisidir” diye cevap vermiştir.

“ Sen Allah yolunda savaş , (kimse senle beraber savaşmazsa) yalnızca sen savaşla mükellefsin. Mü minleri de savaşa teşvik et, Allah daha güçlü , cezası daha çetin olandır.”

Savaş olmadığı takdirde şirk her tarafı kuşatacak ve egemen olacaktır.

“Fitne yeryüzünden kalkıncaya , din bütününü , Allah ın oluncaya kadar , kafirlerle savaşın “ Fitne ise şirk dir.Yeryüzünün felah bulmasının biricik teminatı cihaddır: “Eğer Allah insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla bertaraf etmeyecek olsaydı manastırlar , kiliseler , havralar ve içinde Allah ın adının çokça zikredildiği mescidler harab olur giderdi “

Ey İslam davetçileri : Ölüm tutkunu olunuz ki size hayat bağışlansın. Sakın emeller sizi aldatmasın .Okuduğunuz kitaplar , devam ettiğiniz nafileler , sakın sizi aldatmasın , büyük işlerden yana izleri rahatlatan basit işlerle uğraşmayakalkışmayın . “Siz silahsız olanın kendiniz olmasını istersiniz ...” Cihad konusunda bir komutanın iznine itibar etmeyiniz . Cihad sizin davetinizin direğidir. Dininizin kalesidir. Şeriatınızın kalkandır.

Ey İslam alimleri şu Rabbine dönen nesle komutan olmak için öne geçiniz . Bundan geri dönmeyiniz. Dünyaya meyletmeyiniz. Tağutların sofralarından uzak durunuz. Çünkü bu hayırlı nesilden uzak tutar . Onların kalpleriyle aranızda engel teşkil eder.

Ey müslümanlar uykunuz çok uzun sürdü. Bağiler azgınlar sizin topraklarınızın her tarafına üşüştiler. Müslüman kadınlar sakın rahat ve

lüks düşkünü olmayınız .Çünkü rahat ve lüks cihadın düşmanıdır. Temel ihtiyaçlarınızdan fazla şeylerden uzak durunuz. Zaruri şeylerle yetininiz. Çocuklarınızı ağır şartlara , yiğitliğe , kahramanlığa ve cihada alıştırmak . Bu esaslar üzere eğitiniz. Evleriniz arslan yuvalarını andırsın. Tağutlar tarafından boğazlansın diye, yiyip semiren tavukların kümesi olmasın. Çocuklarımızın kalbine cihad sevgisini , cihad tohumlarını ekiniz . Yiğitlerin meydanlarında at koşturmak savaş alanlarında at koşturmak arzularını , aşkını yerleştiriniz.Müslümanların problemlerinizi yaşayınız. Haftada en az bir gün muhacirlerin mucahidlerin hayatlarına benzeyen bir gününüz olsun . O gün kuru bir ekmekle ve buna birkaç damlayı geçmeyen azıcık çayı katık yapın .

Ey İslam yavruları bombaların nameleri , topların gürültüleri , ve uçakların tank sesleri , eğitiminizin nağmeleri olsun . Dünyanın rahat ve huzuru içinde yaşayan , lüks hayat süren ve mideleri şişkin kimselerin nağmeleri ve yatakları sizin büyüüp gelişeceğiniz yerler olmamalıdır .

Pek çok müslüman da mallarını , canlarını ve namuslarını koruma yolunda hemen hemen hiçbir güce sahip değildir. Hatta ve hatta bazı yerlerdeki müslümanlar sakallarını dahi bırakmaya güç yetirememektedirler. Çünkü sakal , onların müslüman olduğunu gösterdiğinden bundan çekinip korkmaktadırlar. Hanımının elbiselerini dahi islamin ölçülerine göre giyindiremiyorlar. Çünkü kafirler tarafından suç sayılmakta ve cezalandırılmaktadırlar. Camide oturup da üç beş gence Allah ın kitabı olan Kuran ı Kerim i öğretmeye gücü yetmiyor . Böyle bir toplantı da cahiliye düzenleri tarafından kanunsuz sayılmaktadır. Bazı yerlerde çocuğuna İslami isim dahi koydurtmuyorlar. Hanımının başını örtmesini yasaklıyorlar. Gece yarısı kızını elinden alıp bin türlü hakaretlerle diledikleri yerlere götüren istihbarat elemanlarına karşı dahi en ufak bir şey yapamayan müslümanlar vardır . Bu müslümanların tağutların en basit kanunlarını dahi reddetebilmeye güçleri yetebilir mi? Bunu yapabilmek için nefsi arzularından azda olsa fedakarlık yapması gerekmektedir . Şimdi bu milyonlar bir hayat yaşamıyorlar mı ? Meskenet içinde biçare değiller mi? İşte melekler bu nefislerine zulmedenlerin canlarını alırken “ ne haldeydiniz ?” diye sorduklarında soruya ne cevap verecekler ? Onlar demiyecekler mi ki . “ biz yeryüzünde aciz kimselerdik”

Nefislere uyarak acizlik taslamak Allah indinde özür

sayılmamaktadır. Bilakis böyle tutum ve davranışlar cehennem azabına sebep olmaktadır .Evet gerçekten aciz , yaşlı , çocuk ve kadınlardan hicrete güç yetiremeyenler mazur görülmüştür.!!!

Çünkü bunlar islam devletine veya cihadın yapıldığı yerlere hicret etmeye bir imkan bulamamaktadırlar. Yolları bilememekte ve fırsat elde edememektedirler. İşte böyleleri mazurdur ama güçleri yettiği halde hicret etmeyipde kafirlerle birlikte yaşamaya razı olanlar için özür değil azap vardır Bahaneler nefislerimizin çirkin fetvalarıdır. Bu ise özür değil azaptır. Şurası muhakkak ki hicret ve cihad : bu dinin aslından dır; Hiçbir zaman ve mekanda dinin tabiatından ayıramazlar . Cihadın asaleti bu dinin özünden dir. Cihad sadece Kuran ın indiği sırada giyilen sonrada çıkarılıp atılan bir elbise değildir. Yani sadece sahabeler zamanında yayılıp da sonra terk edilen bir hüküm değildir. Kıyamete kadar bakidir , farz dır. !!! Kuranda defalarca farziyeti zikredilmez di . “ **Kim cihad etmeden ve cihad etmeyi içinden geçirmeden ölürse nifak şubelerinden bir şube üzerine ölür** “. (*hadis - muslim*) diye buyurmazdı.

Yüce Allah biliyor ki sulta sahipleri (*iktidarı elinde tutanlar*) bu cihad emrini asla sevmezler . Yine yüze Allah biliyor ki sultanların cihada karşı çıkmaktan başka seçenekleri yoktur. Çünkü cihad öyle bir yoldur ki bu sultanların yoluna benzemez. Cihad öyle bir metoddur ki , bu sultanların metodlarıyla uyuşmaz ve cihad yalnızca dün için farz kılınmış değildir. Bilakis o bu günğ de yarınıda içine alan bütün zaman nesilleri kaplayan bir ibadettir. Geçici olarak yapılan sonra terk edilen bir şey değildir. Atılan , saçılan hiçdeğildir. Öyle ise cihad şarttır. **Cihad her türlüşüyle ve şekliyle lazımdır. Cihadın önce nefislerde sonra hayatın her alanında olması gereklidir. Pratik hayatın her alanına hakim olmalıdır. Silahlı şer ve zulum kuvvetleri yine silahlı hayır ve adalet güçleriyle ortadan kaldırılmalıdır.**

Cani düşman ve sayıca çoğalmış zalimler cihadın her türlü tedbirleriyle bertaraf edilmelidir. Eğer böyle olmazsa hakkın intiharı ortaya çıkar . ya da muminlere layık olmayan bir yenilgi ve rezillik ortaya çıkar. Zaten

nefislerini yenemeyenler , nefisleriyle cihada girişemeyenler büyük cihada silahlı cihada girişemezler . Cihad alanlarındaki mücahidlerde eğer canlarını mallarını ve bütün sevdiklerini ortaya koymadan nefislerini yenmeden oraya gelemezlerdi. “

(Ey muminler !) hafif ve ağırlıklı olarak hep birlikte savaşa çıkın , mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edin . eğer bilerseniz bu sizin için en hayırlısıdır.”(tevbe 41)

İmam Kurtubi tefsirinde şöyle diyor :

“ Düşmanın İslam beldesine hucum ettiğinde veya islam topraklarına girdiğinde cihad farzı ayn olarak o beldedeki bütün müslümanlara farz olur. Bu durumda genç ihtiyar herkes kendi gücüne göre cihada katılır “.

“ Onlar cihaddan geri kalanlarla birlikte olmaya razı oldular .Allah da onların kalplerini mühürledi . Onlar anlayışsızdılar. Fakat rasul ve onunla birlikte olanlar mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte hayırlar onlar içindir ve kurtuluşa erenler de onlardır” (tevbe 87-88)

Ne olurdu cami imamları vaazlarını ve nasihatlarını cihad konusunda etseler. Allah ın dinini canları vebalları ile himaye etme yolunda teşvik etseler daha ne zaman kadar müslüman gençler cihaddan alıkoyacaklar. Bugun musluman cemaatler bu hocalar tarafından uyusturuluyor ; devir cihad zamanı değı gibi safsatalar çıkartılarak muminler uyusturuluyor dua ederek şeriatı hakim kılacaklarını bekliyorlar , islam tarihinde böyle bir cemaat yada devlet gelmiş mi? Bunu islamın neresinden çıkartıyorlar , meshep alimlerine de mi bakmazlar ? meshep alimleri en kucuk zulum iktidarına bile boyun egmez omürlerini zindanlarda bitirirken; işkence altlarında ; can verirlerken ; bazıları da 5 kiloluk yorgan altlarından kalkamıyorlar . zaten sistemleri tarafından da bunlar tavuk bile kesemez diyorlar . bunların nesilleri hazırlık dahi göremezler besili at hazırlayın ayetinden den de bir şey çıkaramazlar .!!

Anneler ve babalar neden evlatlarının zekatını vermezler , düşünmüyorlar mı ki bu evlatlarından bir tanesi kötürüm doğabilirdi .bu nimetlerinin şükrünü evlatlarını cihada hazırlamakla verseler ne olur. Nefisler ki onu

Allah yarattı, mallar ki onları veren Allah ; öyle ise Alemlerin Rabbine karşı bu cimrilik niye , hem de mülkün sahibine karşı yapılan bu cimrilik hiçbir nefis eceli gelmeden , rızkını tamamlamadan ölmez inancı ile yapılırsa müslümana yakışır mı ??

Ne olurdu müslümanlar amel sahifelerine bir günlük cihaddan ve Allah yolunda bir saatlik savaştan sevap yazsalar. Sahih bir hadisi şerife göre Hz. Peygamber efendimiz şöyle buyurmaktadır:” Allah yolunda bir gün nöbet tutma gündüzleri bir ay nafile oruç tutmaktan ve geceleri nafile ibadet etmekten daha hayırlıdır. “ yine başka bir hadisi şerifte “ Allah yolunda bir gün savaşmak bin gün gündüzleri nafile oruç tutmaktan ve geceleri nafile namaz kılmaktan daha hayırlıdır “

Ve “ *Allah yolunda bir saat savaş için saf bağlamak
altmış sene nafile namaz kılmaktan daha hayırlıdır “*

(*ahmed bin hanbel ve tirmizi*)

ebu davudun naklettiği başka bir hadisi şerifte :

*“Kim cihad etmezse veya ehlerinden birini cihada
hazırlamazsa , Allah Teala kıyametten önce bu kişiye
kıyametin dehşetini tattırır”* düşünen ve ibret alan herkes için bu anlatılanlarda ibret vardır .

Cihad farzı ayn olunca evladın cihada gitmesi için anne ve babasından izin alması gerekmez. Farz olan namazı kılarken , farz olan orucu tutarken izin alması gerekmediği gibi . Allah yolunda mal harcamak can ile savaşmamaya bir özür olamaz. Harcanan mal ne kadar fazla olursa olsun . Nasıl ki herhangi bir fakire orucunu tutması ve namazını kılması için para vermek caiz değilse aynen öyle de kendisi bizzat cihada gitmemek için başkasını kendi yerine cihada gönderemez. Cihadda tıpkı namaz ve oruç gibi ömür boyu yapılması gereken bir ibadettir. Bir sene oruç tutup diğer seneleri terk etmek caiz olmadığı gibi . Cihad şu an farz ayn durumundadır . mal ve can ile bunu yapmak her müslümanın üzerine farzdır.Kafirlerin istila ettiği tüm islam beldelerinde bu farziyet devam etmektedir.

Cihad kelimesi herhangi bir kayıt koymadan zikredildiğinde ilk önce silahla savaşmak anlaşılır. (*savaşı kast ederek*) küçük cihaddan büyük cihada (*nefisle cihada*) dönüyoruz diye söylenen söze gelince ; bunu hadis diye söylerler . Oysa bu söz batıl ve uydurulmuştur. Hadis değildir , aslı yoktur. Bu söz cihad konusunda gelmiş olan ayet ve hadislerle de muhaliftir üstelik.

Bu gün mal ve can ile cihad etmek farzı ayn dır . Bu farziyet bütün müslümanları kapsamaktadır. Bütün islam beldeleri kafirlerin elinden kurtarılmadığı müddetçe islamümmeti bunun günahından kurtulamazlar !! Ancak cihad edenler mesuliyetlerini yerine getirmiş olurlar. Cihad yolu hem uzun ve hemde çok meşakatlidir. Pek çoklarına bu yol oldukça zor gelebilir ...

“ Cenabı Allah şu üç guruba yardım etmeyi kendi üzerine almıştır :

- 1- Allah yolunda savaşan mucahid
- 2- Borcunu ödemeye samimiyetle niyetli olan borçlu
- 3- Haramlardan korunmak için evlenmeye teşebbüs eden.. (*ahmed bin hanbel , tirmizi ve nesai*)

Şu anda zulüm tüm islam coğrafyasında sel olmuş akmaktadır. Peki topyekun Allah ın yoluna yolunda harekete geçmek için daha ne kadar bekleyeceğiz !? ... İslam alimleri “ Doğuda bir müslüman kadın esir düşse batıdaki müslümanlara da onu kurtarmak farz dır” diye istediği kadar fetva versinler... Bizim bu halimiz düzelmedikten sonra ve biz bu fetvanın gereğine göre harekete geçmedikten sonra ve biz bu fetvanın gereğine göre harekete geçmedikten sonra İslam ne yapsın ?! kendi rahatları için minareyi çalanın kılıfını hazırladığı gibi menfaatine uygun uyduruk fetva bulmaya çalışacağım diye dünya islam alemine rezil olma pahasına devir darulislam , devir dua zikir zamanı gibi fetvalar uyduranlar varken ; batılı oryantalistlere bile parmak ısırtacak cemaatler varken aslında düşmana gerek bile yok ....

Ey Allah ım şahid ol .....

Bil ki, kafirlerle kendi ülkelerinde cihad etmek, alimlerin ittifakıyla farz-ı kifayedir. İbn el-Müseyyeb ve İbn Şubrume'den onun farzı ayn olduğu nakledilmiş.

Farz-ı Kifaye: Yeteri kadarı bunu yerine getirdiklerinde, sorumluluk ve günah diğerlerinden düşer. Eğer tümü onu terkederse hepsi günah işlemiş olur. Ancak günah tümünü kapsar mı, kapsamaz mı diye iki görüş var: Birincisi (ki en doğrusudur) özrü olmayan herkes günahkar olur. ikincisi, tümü günah işlemiş olur.

Her seneki asgari cihad bir keredir. Bunun arttırılmasının daha efdal olduğunda ihtilaf yoktur. Bir yılı savaşız geçirmek caiz değildir. Ancak müslümanların zayıf oluşu, düşmanın çokluğu ve eğer savaşa başlarsa köklerinin kazınacağı gibi zaruretler ile kutun zorluğu, hayvan yeminin az oluşu vb. özürler gibi özürlü olma halleri hariç. Eğer ortada bir zaruret ve özür olmazsa cihadı bir yıl ertelemek caiz değildir. Şafii ve arkadaşları bunu ifade etmişler.

(*Şafii el-Umm: 4/168, Nevevi Ravzatut-Talibin: 10/208-209.*)

Hanbelilerden Muğni sahibi der ki, "yılıda yapılacak cihadın en az sayısı bir

defadır. Özü olanın dışında her yılda cihad etmek vaciptir. Her yıl birden fazla cihad etmeye ihtiyaç hissedilirse o kadar çıkmak vaciptir. Çünkü cihad farzı kifayedir. İhtiyaç hasıl olduğunda onu yapmak vaciptir " [El-Muğni 8/348.]

Kurtubi tefsirinde diyor ki:

İmamın üzerine (kendisi dahil), bir grubu yılda bir kez düşmanın üstüne salması farzdır. Kendisine gitmese de, güvendiği bir kişiyi tayin eder. Onları İslam'a davet eder. Onları engeller ve eziyetlerini geri çevirir. İslam'a girinceye kadar veya cizye verinceye kadar Allah'ın dinini galip kılar
(El-Camiul Ahkamil Kuran: 8/152)

*****

İbn Hasasise'den [O Beşir b. Mabet'tir. Onun Zeyd b. Mabet es-Sedusi olduğu da söylenmiştir. İbn Hasasiye olarak meşhur olmuş]

Rasulullah'a (s.a.v.) İslam üzerine biat etmek için geldim. Bana Allah'tan başka ilah olmadığına, Muhammed'in onun kulu ve Rasulü olduğuna şahidlik etmeyi, beş vakit namaz kılmayı, ramazan orucunu tutmayı, zekat vermeyi, hac etmeyi ve Allah yolunda cihad etmeyi şart koştu.

_ Ey Allah'ın Rasulü! İkisine gelince, ben onlara güç getiremem. Benim malım on tane devedir. Onlar da çoluk çocuğumun sütü ve merkebidir. Dolayısıyla zekatı veremem.

Cihada gelince, arkasını dönenin Allah'ın gazabına uğrayacağını söylüyorlar. Bu nedenle savaşa girdiğimde ölümü istememekten ve nefsimin korkmasından korkuyorum.

" Rasulullah ellerini açıp hareket ettirdi ve:

Sadaka yok, cihad da yok, o zaman ne ile Cennete gireceksin?"

_ Sahabi dedi ki **"Ey Allah'ın Rasulü sana biat ediyorum."** Bunun üzerine tüm onlar üzerine benden biat aldı.

(Sunen'ul-Kubra Kitabu's-Siyer Babu Asli Farzı 'l Cihadi: 9/20.)

Beyhaki, Sunen-i Kubra'sında, Abdullah b. Cafer , o da Ubeydullah b. Amr , o da

Zeyd b. Enise'den, o da Cebele b. Suhaym'den ona da Ebu'l Musni el-Abidi ibn Hasasiye'den işittiği ve hadisi rivayet etmiş.

*****

Seleme b. Nufeyl'den (r.a) şöyle rivayet edilmiştir. Der ki:

Ben Rasulullah (s.a.v.) ile otururken bir adam girip şöyle dedi:

_ Ey Allah'ın Rasulu! Atlar salıverilmiş ve silah bırakılmış. Bazıları savaşın artık olmayacağını, savaşın bittiğini iddia ediyorlar."

Rasulullah (s.a.v.) dedi ki:

Yalan söylüyorlar. İşte şimdi savaş zamanı geldi. Ümmetim bir grup Allah yolunda cihad etmeye devam edecektir. Muhalif olanlar, onlara zarar vermez. Allah onlarla bir kavmin kalplerini kaydırır ki, onlarla onları rızıklandırırsın. Kıyamet kopuncaya kadar savaşsınlar. İyilik daha atların kaküllerine Kıyamet gününe, savaş bitinceye ve Yecuc ve Mecuc çıkıncaya dek bağlıdır.

[Nesai rivayet etmiş. Nesai benzerleriyle hasen bir isnad ile rivayet etmiş. Kitabu'l-Hayl (Atlar): 1, Ahmed: 4/104.]

İbn Hibban Cubeyr b. Nefir, Nevvas b. Seman tarikiyle rivayet etmiş. Der ki; Rasulullah'a bir fetih nasip oldu. Ona varıp dedim ki: Ey Allah'ın Rasülü! Atlar salıverildi... hadisi. Nesai'nin rivayetine benzer bir şekilde rivayet etmiş.

Mevarid'uz-Zeman, el-Cihad Babu devami'I-Cihad s. 389-90. Bu rivayetle Seleme'nin rivayetinde geçen mubhem adamın Nevvas olduğunu da öğrendik. Konudaki hadise Cabir'in rivayeti de şahidlik etmektedir. Ümmetimden bir grup kıyamete dek hak üzere savaşacaktır.

(Muslim İmare: 53.)

*****

Enes'den (r.a) Rasulullah'ın (s.a.v) şöyle dediği rivayet edilmiş:

Malınızla, canınızla, elinizle ve dilinizle müşriklerle savaşınız.

[*Hadis sahihtir. Ebu Davud Cihad: 18, Nesai Cihad: 1, Ahmed: 3/124-153, Darimi Cihad: 2/213, Beyhaki Sunenu'l-Kubra, İbn Hibban Mevaridu'z-Zaman el-Cihad, Hakim Muslim'in şartlarına göre bu hadis sahihtir demiş. Zehebi de ona muvafakat etmiş. 2/81*]

Hadisteki 'dilinizle' sözü, hoşlanmadıkları ve duyulması onlara zor gelecek saldırı ve ağır söz vs.yi onlara işittirin demektir

*****

قال سعيد حدثنا قال أبي حدثنا قال محمد أبي بن محمد حدثنا
حدثنا قال عبدالملك حدثنا قال يحيى بن يوسف حدثنا
الله رسول أن أبيه عن أسلم بن زيد بن عبدالرحمن عن الطلحي
قطر ما أخضر حلوا الجهاد يزال لا قال وسلم عليه الله صلى
منهم قراء فيه يقول زمان الناس على وسيأتي ماءالس من القطر
يا قالوا الجهاد زمان فنعم الزمان ذلك أدرك فمن جهاد زمان هذا ليس
الله لعنة عليه من نعم فقال ذلك يقول واحد الله رسول
أجمعين والناس والملائكة

Zeyd b. Eslem'den, o da babasından, o da Rasulullah (s.a.v) şöyle dediğini rivayet eder:

"Gökten yağmur yağdıkça cihad tatlı ve yeşil kalacaktır. İnsanların üzerine bir zaman gelir ki, onlardan bazı kurralar; "bu zaman cihad zamanı değildir" derler.

Sizden kim bu zamana yetişirse o dönem ne güzel cihad dönemidir."

Dediler ki: **Ey Allah'ın Rasulü! Onlardan biri mi bunu söyleyecek?**

Buyurdu ki: **Evet Allah'ın meleklerin ve tüm insanların lanetlediği kişi?**

((*İmam Nevevi; Tagribul Tezhib, Şifa-i Essudur, Meşariul Eşvag ila Mesari El Uşşag*))

Sebti'nin Şifaus Sudur adlı eserinden naklen; İbni Nehhas Meşariul Eşvak(no 40) Allame ed-Danî Sunenul Varide Fil Fiten(3/751 no 371) isnad zayıf olup mürseldir. İsnadında bulunan Abdurrahman Bin Zeyd bin Eslem ittifakla zayıf bir ravidir.

İbn Mesud r.a.'den merfuan; bkz. Ebu Yala(9/274) Maksadu Ali(902) Mecma(5/280) Metalibu Aliye(1890) isnadında müdellis bir ravi olan Bakıyye Bin Velid vardır. Ebu Ya'la'nın Mu'ceminin ulaşabildiğim nushalarında Bakıyye an'ane ile rivayet etmiştir. Lakin İbni Kesir'in Ebu Ya'la'dan nakline göre Bakıyye Bin Velid, tahdis siğasını eda etmiştir. İbn Kesir Camiul Mesanid(27/249) Neticede rivayetin isnadı kopuktur. Çünkü Ubeydullah Bin Abdullah'ın İbn Mesud r.a.'den rivayeti mürseldir. Enes r.a.'den diğer bir şahidi; İbn Asakir Tarihu Dimeşk(43/347) Kenzul Ummal(4/556) bunun da isnadı zayıftır.

*****

İbni Ömer r.a.'dan merfuan;

“İyne ile alışveriş yaptığınız (yani taksitle alıp peşin sattığınız), sığırların kuyruklarından tutunup çiftçiliğe razı olduğunuz ve cihadı terk ettiğiniz zaman, Allah üzerinize zillet musallat eder ve dininize dönünceye kadar da kaldırmaz.”

(Elbani Sahiha(no 11) Ebu Davud(3462) Dulabi Kuna'da(2/62) İbni Adiy Kamil'de(256/2) Beyhaki(5/316) Beyhaki Şuab(2/92) Ahmed(2/28, 84) Taberani(3/207) Ebu Nuaym(1/313) Ru'yani(s.247) İbni Ebid Dünya Ukubat(s.79) Camius Sağir(740) İbni Nehhas Meşariul Eşvak(32) Cem'ül Fevaid(6158) İbni Ömer r.a.'dan muteaddit tariklerle rivayet ettiler. Tariklerin tümüyle sahih olmaktadır. Ayrıca Aişe r.a.'nın, iyne alışverişine karşı çıktığına dair rivayet için bkz.:Ahmed(4/180))

*****

Said b. Mansur Sunen'inde Hasan b. Ebil Hasan rivayet etmiş.

Rasulullah (s.a.v) zamanında malı çok olan bir adam şöyle dedi:

Ey Allah'ın Rasulu! Bana öyle bir amel göster ki, onunla mucahidin Allah yolundaki ameline ulaşayım."

Malın ne kadar?" buyurdu.

Altı bin dinardır" dedi.

Bunun üzerine; *Eğer onu Allah'a itaatte infak edersen, bu mucahidin Allah yolundaki nalinin tasmaşının tozuna bile ulaşmaz"* buyurdu.

Yine bir adam Rasulullah'a gelerek:

Ey Allah'ın Rasulu, mucahidlerin Allah yolundaki amellerine onunla ulaşacağım bir amel bana göster."

Bunun üzerine; *Geceleri namaz kılar, gündüzleri de oruç tutarsan bu mücahidin Allah yolundaki uykusuna bile ulaşmaz*

(Sunen Cihad: 2/3/1126-127.)

MUCAHİDİN HANIMI, AİLESİ

Ummu Seleme (*Esmâ Bint-i Yezid b. Seken*) çok yerinde ve güzel konuşan, akıllı bir hanımdı. Rasûlullâh (s.a.v)'ın huzûruna çıktığında, Efendimiz'e derin bir saygı içerisinde ve tatlı bir ifâde ile şunları söyledi:

"Anam babam sana fedâ olsun ey Allâh'ın Rasûlu! Ben kadınlar tarafından elçi olarak gönderildim. Allah seni bütün erkeklere ve kadınlara Peygamber olarak göndermiştir.

Biz kadınlar sana ve senin Rabbine îmân ettik. Lâkin biz evlere kapanıp kalıyoruz. Beylerimize hizmet edip çocuk yetiştiriyoruz. Siz ise Cumâ namazları kılmak, câmilere ve cemâate gitmek, hastaları ziyâret etmek, cenâze namazı kılmak, hac üstüne hac yapmak, daha da önemlisi Allâh yolunda muhârebe ve cihâd etmek gibi fazîletlerle bizden üstün oluyorsunuz.

Ancak siz hac, umre ve kâfirlerle mucâhede etmek üzere evinizden çıktığınız vakitlerde biz sizin mallarınızı korur, iplik eğirip elbiselerinizi dokur ve çocuklarınızı besleriz. O hâlde bizler de o hayır ve sevaplı işlerin ecirlerinde sizlere ortak olur muyuz?"

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Esmâ'nın bu sözlerini dinledikten sonra, yanlarında bulunan ashâbına dönerek:

"Siz hiç din işlerinde soru soran bir kadından, bundan daha güzel sözler işittiniz mi?"buyurdu.

Onlar da: **"Ey Allâh'ın Rasûlu! Biz bir kadından, böyle güzel ifâdeler**

beklemezdik!" dediler.

Rasûl-u Ekrem tekrar ona hitâb ederek:

"Ey hatun! Diyeceklerimi belle ve seni gönderen kadınlara da anlat ki; hanımların kocası ile iyi geçinip, kocasının hoşnutluğunu kazanması o fazîletlerin hepsine eşit olur." buyurdu.

(Beyhakî, Şuabu'l-îmân, VI, 421; Heysemî, Mecmau'z-zevâid, IV, 305)

(Ummu Seleme Esmâ Bint-i Yezid b. Seken :

(hayatı : [Peygamberimizin Hanımları](#))

Büyük hanım sahabilerden olan bu hanımın asıl adı Esmâ binti Yezid b. El-Sekene b. Rafî b. İmreu'l kays El-Ensariye El-Evsiye, El-Eş-heli'dir.

Kendisine hanımların hatibi de denilmektedir. Yermuk savaşına katılmış. Rustad'ın ileri gelen rumlarından 9 kişiyi öldürmüştü. Bu olaydan sonra bir süre daha yaşamıştır. *El-İsabe, c. 4, s. 234, Biy. 58.)*

Yukarıdaki rivayetlerden anladığımız gibi , Cihada giden bir mucahidin, cihada çıkmasıyla(*adım atmasıyla*) birlikte ve geri evine dönünceye kadar ki her amelinden sevab kazandığı gibi Onun evini ve çocuklarını bekleyen , namusunu iffetini koruyan, ev işlerini vs yaparak Mucahid kocasının dönmesini bekleyen , Kocasının cihada gitmesinden razı olan-gönderen hanımında aynı cihad ceablarını alabileceğini öğrenmiş bulunuyoruz. Rabbim tüm mucahidlerin iffetli hanımlarına bu sevabları versin. (Amiiin)

Yine aynı hadisin farklı varyantını ve Ahzab suresi 35. ayetinin nuzuluna sebep olan vakıayı Kurtubi'nin tefsirinden *(İmam Kurtubi, el-Camiu li-Ahkami'l-Kur'an, Buruç Yayınları: 14/105)* aktarıyorum :

"Doğrusu müslüman erkeklerle müslüman kadınlar, iman eden erkeklerle iman eden kadınlar, itaate devam eden erkeklerle itaate devam eden kadınlar, sadık olan erkeklerle sadık olan kadınlar,

sabreden erkeklerle Allah'a zilletle sabreden kadınlar, Allah'a zilletle boyun eğen erkeklerle boyun eğen kadınlar, sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlar, oruç tutan erkeklerle oruç tutan kadınlar, gizli yerlerini koruyan erkeklerle (gizli yerlerini) koruyan kadınlar, Allah'ı çokça anan erkeklerle çokça anan kadınlar için, Allah bir mağfiret ve büyük bir mukâfat hazırlamıştır." Ahzab 35

1- Âyetin Nuzul Sebebi:

Tirmizî'nin rivayetine göre ensardan olan Ummu

Ammare (Nesibe), Peygamber (sav)'a gelerek şöyle dedi:

Ben herşeyin erkeklere ait olduğunu görüyorum. Kadınlardan herhangi bir şekilde sözedildiğini de görmüyorum.

Bunun üzerine şu: "**Doğrusu müslüman erkeklerle müslüman kadınlar, iman eden erkeklerle iman eden kadınlar...**" âyeti nazil oldu.

(Tirmizî) dedi ki: Bu hasen, garib bir hadistir. (Tirmizî, V, 354)

(Kahraman Mucahide kadın Ummu Ammare- hz. Nesibe kimdir :

<http://www.biriz.biz/sahabiler/peyhan2.htm>)

Kime karşı ve Niçin Cihad ?

Bazı kimselerin Amerika , İsrail bu kadar güçlü iken Usume'yi , mucahidleri yakalamayışını , yenemeyişine akıl sır erdirmeyip acaba bunlar onların adamı mı diye söylemlerde bulunurlar. Böylece bu kişiler hem müslümanlara , mucahidlere destek verme izzetinden mahrum kalır , ayrıca müslümanların içindeki bazı zayıf kimselerin akıllarını karıştırarak islami hareketten soğuturlar.

Ayrıca bu olayın bir de dini yönü vardır . Çünkü bu tür söylemlerde bulunarak bu kafir ülkelere Allahın sıfatlarını (semii , basar vs) verdiklerinin farkında olamazlar .

KÜÇÜK CİHAD BÜYÜK CİHAD SINIFLANDIRMA HATASI

**NEFİSLE CİHAD EN BÜYÜK CİHADDIR ALDATMACASI !
EN BÜYÜK CİHAD , KİŞİNİN EN ÇOK SEVDİĞİ CANINI VE
MALINI ORTAYA KOYARAK YAPTIĞI CİHADDIR**

Cihada yapılan en büyük hakaret onu abi kardeş misali küçük büyük çeşidi var diye sınıflandırılmasıdır. Sınıflandırmanın da en büyük yanlışlığı oturup miskin ve sünepece yaşamı , ALLAHın dini uğrunda malı ve canıyla cihad edenden üstün tutulmasıdır !

Eskiden beri İslam düşmanları cihadın kendileri için arz ettiği tehlikeyi bildirmişlerdir. Cihad baki kaldıkça kendilerinin batıllarıyla yaşayamayacaklarını , devletlerinin (güç ve kuvvetlerinin) olamayacağını bildiler. Ayrıca Müslümanların tek sesle , ALLAH'ın adıyla ve O'nun bereketiyle cihadı ilan ettiklerinde önlerinde hiçbir engelin duramayacağını biliyorlar. Çünkü Müslümanlar iki iyilikten birini istiyorlar. ALLAH'da onların yardımcısıdır. Tüm bunları , yarım asırdan daha az bir zamanda dünya küresinin yarısını fetheden bu ümmetin selefinin sayfelerinden anlıyoruz.

Buradan hareketle , bu korkunç , karmaşık problemleri çözmeyi , tefekkür etmeye başladılar. Müthiş çaba gösterib çalıştılar. Onun için de bir çok çözüm buldular. Onların en muhkemi , en başarılısı , amaçlarını en iyi bir şekilde gerçekleştireni , barışçı yollarla Müslümanları cihaddan alıkoymaktı. Hakikatten problem çözüldü. Onlar da sofralarına oturup cihaddan mustarih bir şekilde emin ve mutmain olarak yiyip içiyorlar. Ülkelere hükmedip insanları köleleştiriyorlar.

Müslümanları cihaddan geri çeviren , uzun bir zamandan günümüze dek zelil bir şekilde oturtan şey; cihadın büyük ve küçük diye ikiye ayrılmasıdır.

Dediler ki ; küçük cihad kafirlerle mücadele , büyük cihad da nefis ve şeytanla mücadeledir. Bu düşmanlar uyanık insanlardır. Biliyorlar ki insanoğlu diri kaldıkça nefis ve şeytandan kurtulamaz.

Hayatı boyunca onu cihaddan alıkoyacak bir görev verdiler kendisine . Rasulullah'ın (s.a.v.), Müslümanların gönlündeki büyüklüğünü bildiklerinden , kendisi için Rasulullah'ın (s.a.v.) dili üzerine uydurma bir hadis öne sürdüler. O da şudur:

“...Küçük cihaddan büyük cihada döndük....” Bunu da Müslümanların kitaplarına sokuşturdular.

Dinde aldanmış , miskin arkadaşlar (!) bunu görünce “ nefis ve şeytanla mücadele en büyük cihad olduğuna göre küçük cihadı ne yapayım” diyerek uzun tesbihini alıp , ibadetgahına çekilip nefis ve şeytanıyla mücadele ederek Rabbine ibadet etmeye başladı. İçlerinde daha hayır taşıyan bazıları ise büyük cihadı bitirdikten sonra küçük küçük cihada niyetli olanlar da var , ancak nafil ! Bunu nasıl yaparlar?

Hadis kitaplarında bu hadisin varlığı mutlak surette yoktur.

Hatib-i Bağdadi (r.a.) Cabir'den (r.a.) olan başka bir senedle rivayet eder:
"Rasulullah (s.a.v) bir gazveden dönüyordu. Rasulullah (s.a.v) onlara şöyle dedi:
" Hayırlı bir yerden döndünüz, küçük cihaddan büyük cihada döndünüz"
"Büyük cihad nedir ? Ey ALLAH'ın Rasulü? " dediler.
"Kulun nefsiyle mücadelesidir." dedi (Tarihu'l Bağdad:13/493)

Senedinde **Halef b. Muhammed b.İsmail el Hayyam** var. **Hakim "onun hadisi sakıttır"** derken , Ebu'l Yala el Halil'de "**o karıştırmış , o çok zayıftır, bilinmeyen metinleri rivayet etmiş "** demiştir.
(Tehzibu't-Tenzib:11-261-262)

İmam İbn Teymiyye şöyle der:

"Bazılarının **Tebük seferi dönüşünde , Rasulullah'ın ; " küçük cihaddan büyük cihada döndük"** şeklinde söylediğini rivayet ettikleri hadisin aslı yoktur. **Nebi'nin (s.a.v) söz ve fiillerini bilen hiç kimse bunu rivayet etmemiştir. Kafirlerle cihad , amellerin en büyüğü , hatta insanın yapacağı en büyük iyiliklerdendir. Tüm bunlardan sonra sonra hadisin mevzu olduğu hususunda şüphe edecek değilim"**
(El Farku Beyne Evliya-i Rahman ve Evliya-i Şeytan s. 44-45)

Az güvenilir ve tabii olan **İbrahim b. Ebi Able'**den şöyle rivayet edilmiştir:
"Gazadan dönenlere (rasulullah) şöyle demiştir:
" Şüphesiz küçük cihaddan döndünüz, bundan sonra büyük cihada , kalp cihadına ne yapacaksınız?" (Siyer-u Alamu'n Nubela: 6/324)

Darekutni der ki : "**İbrahim b. Ebi Able kendi nefsinde güvenilirdir. Ona giden yollar safi değildir. "Derim ki , bu sözü bu imama sözün zayıflığını beyan etmeden isnad etmek caiz değildir"** diye düşünüyorum.

Bunun ondan geldiğinin sıhhatini varsaydığımızda dahi o bir beşerdir ; doğru da yapar, yanlış ta. Mücahidlere hitab etmesine rağmen masum değildir. Kafirlerle savaştıklarında kalple olan cihada ne yapacaklarını soruyorlar? Çünkü nefis hayatta kalabilmek mucahidi firara yöneltebilir, yahut bunun dışında bir şeye , mesela infak etmemeye sevk edebilir. O takdirde kafirlerle mücadele ettiği bir esnada , nefsiyle de mücadele eder. İbrahim'in görüşünde büyük ve küçük cihad , kafirlerle mücadeledir. Aynı anda iki cihadı bir araya getirdiğinden dolayı büyük cihad demiş

olabilir. Bunun itibara alınması ihtimali vardır.

Ancak kendi ibadethanelerinde oturup , , insanlardan el- etek çeken kişi aslında ne büyük ne de küçük cihad içerisinde. Hakikatte o nefsinin arzusuna tabidir. Çünkü nefsi ona bunu sevdirmiştir. Şeytan da ona bunu süslemiştir. Sonra eğer bu büyük cihad ise , o zaman , insanlardan ayrı olarak hayatlarını ağaç yapraklarını yemekle idame eden rahipler sınıfı ile hayatlarını oruç ve kulluğa veren Budistlerin yaptıkları bu işle , dünyanın en mutlu ve bahtiyar insanları olmaları gerekir. Halbuki bunu hiçbir akıllı söyleyemez.

Dikkat ederseniz yukarıdaki uyduruk söz , ne kutub-i sitte de, ne sahih buhari , muslim , ebu Davud, tirmizi, nesai , ibn mace , Ahmed bin halbelin musnedinde ne de İmam Malikin Muvattası vs. gibi hiç bir sahih hadislerde yoktur !!

Bu hadis uydurmacısının İslam ve ehline karşı kindar oluşundan şüphemiz yoktur. Sofular bunu rahatlıkla aldılar. ALLAH hepimizi bağışlasın. Sonra bu alçalış ve gerileme döneminde o kültüre mensup bazı kişiler bunu kabul etmiş ve risaleler halinde de İslami kitab evlerine sürmüşlerdir. Kitaplarında bu hadisi savunup , onu zayıf gören veya derecesini az görenlere körü körüne saldırıyorlar. ALLAH (c.c.)bizleri ve onları doğru yola hidayet etsin. ALLAH yolunda cihada denk gelecek hiçbir şey yoktur. Bu delil itirazlara yeter.

Müslim'de ve diğer muteber hadis kitaplarında, **Numan bin Beşir**'den yapılan rivayette diyor ki:

“Peygamberin yanında bulunduğum bir sırada Müslümanlardan birinin şöyle dediğini işittim:

“İslamla şereflendikten bu yana, hacılara su dağıtmaktan başka hiç işle meşgul olmam ve başka bir işe önem vermem.”

Bir başkası: *“Ben de öyle” dedi. “İslamiyetle şeref bulduktan sonra, Mescid’i-l-Haram’ı onarmak ve bakmaktan başka hiçbir işe önem vermedim ve vermem.”*

Onların bu konuşmalarına kulak misafiri olan Hz. Ali onların sözlerine karıştı:

"ALLAH yolunda savaşmak sizin anlattığınız işlerden çok çok daha üstündür."

Orada bulunan Hz. Ömer:

"ALLAH Rasulüniün minberi yanında yüksek sesle konuşmayın" diye onları ikaz etti.

Sonunda, namazı bitirdikten sonra meseleyi ALLAH'ın Rasulünden sorduk. ALLAH'ın Rasulu sorumuzu yüce ALLAH'a arzetti. Yüce ALLAH da az sonra, Tevbe suresinin 20. ayetini indirdi.

tevbe 20 : - **İman edip de hicret edip, mallarıyla, canlarıyla ALLAH yolunda cihad edenler, ALLAH katında en büyük dereceye sahiptirler. İşte bunlar murada ermiş olan mutlu kullardır.**

ibn teymiyye - (*El Furkan Beyne Evliyai'r-Rahman Ve Evliyai's-Şeytan-ALLAH'ın Velileri İle Şeytanın Velileri Arasındaki Fark* - Kuşkusuz, Kafirlerle Savaşmak En Büyük Cihaddır başlığı)

Ebu Hureyre'den (r.a) rivayetle Nebi'ye (s.a.v) soruldu:

"ALLAH yolunda cihad etmeye denk ne var?"

"Güç yetiremezsiniz" dedi. Üçüncüsünde :

"ALLAH yolunda cihad edenin misali , ALLAH yolunda cihad edenin , evine dönünceye kadar gündüzleri oruçla , geceleri de ibadet ve kıyamla geçiren adamın misali gibidir" dedi.

(*Muslim, İmare: 29 ; Tirmizi , Cihad : 1*)

Yine ondan rivayetle bir adam :

"Ey ALLAH'ın Rasulu! Cihada denk gelebilecek bir ameli bana göster "

dedi . Rasulullah (s.a.v) **"Bulamıyorum"** dedi .Sonra :

"Mucahid çıktığında sen de mescidine girip , kesintisiz gece kıyam (namaz) edip ,(gündüzleri) oruç tutup iftar edebilir misin?"

“ (Adam) : “**Kim bunu yapabilir?**” dedi.

(*Buhari , Cihad: 2*)

Ebû Hureyre'den: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

«Eğer ümmetime meşakkat yüklemiş olmasaydım ALLAH yolunda hiç bir seriyyeden geri kalmazdım. Fakat onları bindirecek binek bulamadım, onlar da bundan sonra binecek vasıta bulamaz. Benden sonra benim gibi her sefere çıkamamak onlara ağır gelir. Halbuki ALLAH yolunda savaşıp öldürülmeyi, sonra diriltilip tekrar öldürülmeyi, sonra diriltilip tekrar öldürülmeyi ne kadar çok isterdim.»

(*Buhari, Cihad, 56/119; Muslim, İmaret, 33/103- 106. Muvatta ; cihad :40*)

- Hz. Ebu Hureyre (radıyALLAHu anh) anlatıyor: "Rasûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)buyurdular ki:

"Kim ALLAH iman ederek ve va'dini tasdik ederek, ALLAH yolunda (kullanmak üzere)bir at "tutarsa" bu atın yediği, teri, gübresi, bevlî kıyamet günü terâzisine girecektir, yani sahibine sevap olacaktır."

(*Buharî, Cihâd 46; Nesâî, Hayl 11., Kutub-i sitte :980*)

- Râşid İbnu Sa'd, ashaba mensup birinden naklen anlatıyor: "Bir zât Rasûlullah'a gelip:

"Ey ALLAH'ın Rasûlü, niye şehid dışında kalan mü'minler kabirde imtihan edilirler ?" diye sordu. Rasûlullah şu cevabı verdi:

"Şehidin ölüm anında tepesinin üstünde kılıç parıltısını hissetmesi imtihan olarak ona kâfidir."

(*Nesâî, Cenâiz 112. Kutub-i sitte :994*)

Abdu'l-Habîr İbnu Kays İbni Sabit İbni Kays İbni Şemmâs an ebîhi an ceddihî(radıyALLAHu anh) anlatıyor:

"Rasûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a Ummu Hâlid adında bir kadın yüzü örtülü olduğu halde gelerek ALLAH yolunda öldürülmüş olan oğlu hakkında sormak istedi. Ashab'tan biri kadına:

"Sen, yüzü örtülü olduğun halde gelip oğlundan mı soracaksın?" dedi.

Kadın: **Oğlumu kaybetti isem de hayamı kaybetmedim"** dedi.

Rasûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) kadına: **" Oğlun iki şehid mükâfatı elde etmiştir!"** dedi. kadın:

"- **Bunun sebebi nedir, ey ALLAH'ın Rasûlü?**" diye sorunca şu cevabı verdi:

"Çünkü onu Ehl-i Kitap öldürdü!"

(*Ebu Dâvud, Cihâd 8, (2488). Kutub-i sitte :996*)

Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

"Her ümmetin ruhbanlığı vardır , benim ümmetimin ruhbanlığı cihaddır"

(*Ahmed bin Hanbel*)

- Ebu Hureyre (r.a) şöyle demiştir:

Rasûlullah (s.a.v)'den işittim şöyle diyordu:

"Canım elinde olan ALLAH'a yemin olsun ki mü'minlerden bir kısmının benden ayrı kalmalarına üzölmeyeceklerini bilsem ve onları bindirebilecek binitler temin edebileceğimi bir bilsem. ALLAH yolunda savaşa giden hiçbir mufrezeden geri kalmazdım. Canım elinde olan ALLAH'a yemin olsun ki ALLAH yolunda ölüp dirilmeyi sonra diriltiip tekrar öldürölmeyi ve yine öldürölmeyi isterdim."

(*Buhârî, Cihad ve Siyer: 7 , sunen-i Nesai :3101*)

- İbn Ebî Amîra (r.a)'dan rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

"Müslömanlar arasında hiçbir Müslöman yoktur ki Rabbi onun ruhunu aldıktan sonra tekrar size geri dönmek istemez, dünya ve içindekilerin hepsi kendisine verilse bile... Ama şehid böyle değildir." (O tekrar dirilip yine tekrar şehid olmak ister)

İbn Ebî Amîra diyor ki: Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurdu:

"ALLAH yolunda şehid olmayı göçebe ve yerleşik hayat yaşayanların elde ettikleri her şeye tercih ederim."

(*Musned: 17221 , sunen-i Nesai :3102*)

_Ebu Said el Hudri (r.a)'den rivâyete göre, şöyle demiştir:
Tebük savaşı olduğu yıl Rasûlullah (s.a.v), sırtını devesine dayayıp
insanlara bir konuşma yaparak şöyle buyurdu:

“Size insanların en hayırlısı ile en şerlisini haber vereyim mi? En hayırlı kimse ölünceye kadar atının veya devesinin sırtında veya yaya olarak ALLAH yolunda gayret eden kimsedir. En şerli kimse ise; ALLAH’ın Kitab’ını okuyup da gerekenleri yerine getirmeyen kimsedir.”

(Yani cihad ayetlerini okuyupta gereğini yerine getirmeyendir ! -Ve diğer hükümler için de böyledir)

(Musned: 11124 , sünen-i Nesai 3055)

- Ebu Hureyre (r.a)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

“ALLAH’ın azabından korkarak gözyaşı döken bir kimse süt memeye tekrar girinceye kadar ateş o kimseyi yakmaz. ALLAH’ın dinini yeryüzünde hâkim kılmak için gayret eden kimsenin çıkardığı toz ile Cehennem dumanı bir araya gelmez.”

(Tirmizî, Fedailul Cihad: 8; Dârimi, Cihad: 8 ,sunen-i Nesai 3057)

Yine Ebu Hüreyre (r.a)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

“Bir kafiri öldürüp sonra da Müslümanca yaşamaya devam edip, Müslümanca ölen kimse; o kafirle beraber Cehennemde olmaz. ALLAH yolunda gayret ederken çıkarılan toz ile Cehennem ateşi bir araya toplanmaz. Kulun kalbinde iman ile hased bir arada olamaz.”

(Tirmizî, Fedailul Cihad: 8; Dârimi, Cihad: 8 ,sunen-i Nesai 3058)

بن عيسى ينزل حتى الحق على تقاتل امتي من طائفة تزال لا
على ينزل المقدس ببيت الفجر طلوع عند السلام مريم عليه
امراء الامة هذه فيقول ، بنا فصل الله نبي يا تقدم فيقال المهدي
بعض على بعضهم

Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

“Tulu-i Fecirde, Beyt-i Makdis’de Hz. İsa bin Meryem (A.S.) nazil oluncaya kadar ümmetimden bir taife, daima hak üzerine mukatele (cihad) edecektir. O vakit Hz. İsa(A.S.) Hz. Mehdî’nin üzerine nuzul eder.

Ona “Ey ALLAH’ın Nebîsi! Öne geç, bize namazı kıldır” denir. O da “Bu ümmetin imamı kendisindendir, onların içinden birisi daima diğerlerine imamdır” der. (Yâni Hz. Mehdi’nin imamete geçmesini emreder)”.
(Fetava-i Hadîsiyye, İbn-i Hacer-i Heytemi-38)

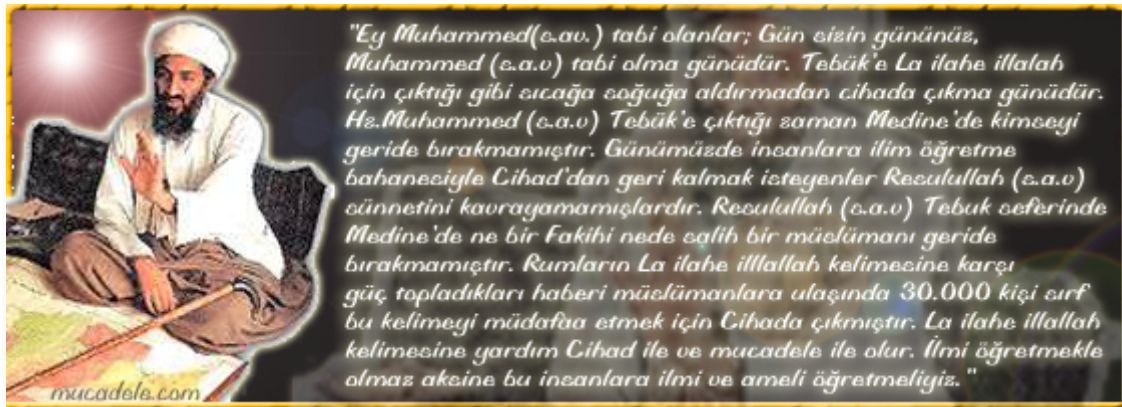
Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur:

(Ummetimden bir taife, hak üzere cihaddadır. Kıyamete kadar galip olarak devam eder.) [İbni Asakir]

(Hakkın yardımı ümmetimden bir taife üzerine Kıyamete kadar devam eder. Bunları terk edip ayrılanların bu taifeye bir zararı olmaz.) [İbni Mace]

(Ummetimden bir taife, düşmanlara galip olarak hak üzere cihad ederler. Hatta sonuncu taife, Deccal ile savaşır.) [Ebu Davud]

(Ümmetimden bir taife, ALLAH’ın emriyle hak üzere hareket etmekte devam eder.) [Buhari]

Rasulullah’ın (s.a.v) ashabından bir kişi tatlı su kaynaklarının bulunduğu bir vadiden geçti.

“İnsanlardan el etek çekip bu vadiye kalsam ? Ancak

Rasulullah’tan (s.a.v) izin almadan bu işi yapmam” diye düşündü. Bunu Rasulullah’a (s.a.v) söyleyince , Rasulullah(s.a.v) :

“Yapma ! Şüphesiz ALLAH yolundaki birinizin (yaptığı cihad) fazileti , evindeki yetmiş yıl namazından daha efdaldır. ALLAH’ın sizi bağışlamasını ve cennetine koymasını istemez misiniz? ALLAH yolunda cihad ediniz . Devenin iki süt arası müddeti kadar ALLAH yolunda

savaşanlara cennet vacib olmuştur”

(Tirmizi ,Cihad:17)

Bu son hadiste , cihadı ekber iddialarını tamamen çürütmektedir.Çünkü bu sahabe Rasulullah’tan (s.a.v) insanlardan ayrılıp nefsiyle cihad etmek için istekte bulunmuş, Rasulullah onu bundan men etmiş ve ondan daha iyisine irşad etmiştir. Sonra bu hadiste dikkat edilmesi gereken başka bir espi de var.

Rasulullah’ın (s.a.v):

“**Kim devenin iki süt arası kadar ALLAH yolunda cihad ederse Cennet ona vacip olur..**” sözünün genelinden hareketle , ALLAH yolunda cihad edenler , öldürülse de , öldürülme de cennetle müjdelenmiştir.

Hadiste geçen “fukava nakati” ,iki süt arası dönem veya sütün sağılıp tekrar sütün memelere dönünceye kadar ki zamandır.

(El-Misbahul Munir s. 484)

Bununla bahsedilen o hadisin mana ve sened bakımından batıl olduğunu öğrendik. Ondan başka ibadete layık ilah olmayan ALLAH’a hamd oldun. Klavyeyi bırakmadan önce şunu söylemek istiyorum. Bu düşünce (nefis ile cihad) tamamıyla sofuca bir düşüncedir. Kökeni İslam düşmanlarına dayanmaktadır. Onu bırakıp arkamıza atmalıyız. Nebi’nizin (s.a.v) nasihatine dönünüz:

“**Cihad , şüphesiz ona hiçbir şey denk gelemmez.**”

Bu nasihatta , sizin için tüm kötülükleri isteyen (bu kötülükler ona dönsün) komplocu düşmanınızın ithal düşüncelerinden sizleri müstağni kılacak güzellikler var.

Dolayısıyla cihad hususunda yazılmış eserlerde çağdaş bazı yazarların bu hadisten etkilenerek yaptıkları gibi “büyük cihad” ya da “nefsle cihad” diye isimlendirmelerinden etkilenmemek gerekir.

Buradan benim nefisle mücadeleyi inkar ettiğim veya ona değer vermediğim kesinlikle anlaşılmasın. Aksine bu konu cihada teşvik , ALLAH yolunda ölme sevgisine has olup , iki şey arasında zihni bulandırmaktan uzak tutmak gerekir. Onu cihadın iki çeşidini söylediğimizde, sanki onlardan birini seçme serbestliğini veriyoruz. Acaba birini diğerine tercih ettiğimizde durum ne olur?

Bunu tasavvur edebiliyor musunuz?

Dedikleri gibi , her makama söz vardır. İslam ümmetinin hac rükunlarını öğrenmeye muhtaç olduğu , Zilhicce ayında Ramadan orucunun hükümlerinden bahsetmemiz hikmetten değildir. Halbuki iki konuda haktır ve ikisi de doğrudur.

İşte buradaki selefi salihinin anlayışları söyledikleri ve yazdıklarındaki fıkıhları ortaya çıkıyor. Cihad ile ilgili kitaplarında ; ALLAH yolunda cihad etmenin fazileti , ALLAH yolunda ölmenin fazileti , sahabe ve onlara tabi olanların kahramanlık haberlerinden başka bir şey bulamazsınız. Bununla birlikte nefisle mücadele etme tarafını da ihmal etmezler . Onun için ayrı bir mevzu tahsis edip ismini de “zühd” koymuşlardır. Konuyu daha fazla dallandırıp budaklandırmadan burada bitirmemiz yerinde olacaktır. Samimi kardeşlerimiz bilirler ki ALLAH rasulu sözü geçen hadisi ! cihaddan gelirken söylediği rivayet edilir. Sizde cihada gidin sonra söyleyin. Hem sünnet de budur. Rasulullah bile küçükten başlamıştır ! Merdivene çıkmaya en son basamaktan başlanmaz Bunu böyle bilelim .

"Muhammed' in nefsi elinde olana yemin ederim ki ALLAH yolunda savaşmayı öldürülmeyi sonra tekrar öldürülmeyi sonra tekrar savaşp öldürülmeyi isterim."

(Buhari, Muslim)

*****

**BU DEVİRDE İLİMLE CİHAD YAPILIR SAFSATASINA
REDDİYE**

Alıntı içindeki **Mavi** yazılar Sapkın itikade cevap

ayaklıkütüphane Nickli Üyeden Alıntı

Cihad anlayışı nasıl olmalıdır?

Ferd, toplum ve ülke bazında tam istenilen şekillerde olmasa da zaman zaman gerekli maddi ve akdi yardımlar yapılmaktadır.

(Toplum ve Ülke bazında nasıl yardım yapılacaktır? Bir kısım batıl toplumlar, "en nefret ettiğim insan, terörist" dediklerinenasıl yardım eder? Hele Ülke ki (Laik Demokratik T.c.) Nato üyesidir ve İşgalcilerle birlikte hareket ettiğinden desteği bıraktık köstek olmasın yeter!)

Bu kardeşlerimizin bizden beklentileri daha ziyade onlara maddi noktadan el uzatmak, ilaç, gıda vs. Bunların ötesinde toplum olarak bunlara ciddi şekilde dua etmemiz gerekmektedir.

(Kaç tane mucahid ile , komutanlarıyla görüştünüz veya Cihad beldelerine gittiniz de nefisleri cihad farizasından beri ettiniz? Üstelik İslam ümmeti ve coğrafyalarındaki vahim durum ortada iken kimse Farzı (yardımı) engelleyemez, Cihad yapma sevabından ve yapmama zilletinden(günahından) koparamaz)

İfade ettiğiniz cihad şekli ise bunu ferdden ziyade devletimizin bunu icra etmesi gerekmektedir. Yoksa ferdi olarak onlar bizim yardımımıza muhtaç değiller diye düşünüyoruz.

(Subhanallah! Aman yarabbi; şu yüzсüz, cahilce ve sorumsuzca söylenmiş söze bakınız ki sanki Mars'tan yazıyor.

Dünya ve Türkiyenin siyasi yapısından ne kadar alakasız ve bihaberce düşünüлүp söylenmiş sözlere ne denilebilir ki? Cehalet ve aymazlık adamboyu.

Daha ülkesinin Nato üyesi olduğundan, Haçlı ABD ordusunun menfaati için Kore'de savaştırıldığından, Hilafeti ilga edip islami şiarları kamusal

alandan yasakladığından haberi olmayan bu cahillerin art niyetli olduklarını düşünmemek mümkün mü? Senin Laik devletin(!) Ne zaman Nato'dan habersizce hareket etmiştir?)

Temenni ediyoruz ki ülkemiz güçlenir Cenabı hak baştaki başlara daha fazla akıl, merhamet ve iman nasip eder de bu ortadoğudaki sıkıntılara bir melhem olurlar. Bunu gönülden arzu etmekteyiz. İnşallah onun zamanı da yakındır.

(O günler yakındır amaa, senin sapkın düşüncelerinle ve sapkın kişilerinin elleriyle değildir. Bunu bilesin.

Çünkü senin Ülkemiz diyerek küfür, şirkini de sahiplendiğin ülken güçlendikçe kendi ülkesindeki muvahhid vatandaşlara geceyarısı operasyonları düzenlemekte, İsraille Güvenlik anlaşmaları imzalamaktadır)

Bizler şimdi memleketimizde üzerimize vazife olan iman ve Kuran hizmetine daha ziyade destek verip küfür, dinsizlik ve sefahetle mücadele edelim.

(Allah yeryüzünü mescid kılmış ve Muminleri de kardeş ilan etmiştir. Din anlayışını Misak-ı Milli sınırlarına faşist anlayışıyla hapsedip, "filistine, Çeçenistana üzülmüyoruz ama ne yapabiliriz ki? Bizim ülkemize saldırırlarsa savaşıyoruz" diyecek kadar sapıktır.)

Bediüzzaman, eserlerinde asayişin korunmasına büyük önem verir.

"Hariçteki cihad başka, dâhildeki cihad başkadır. ... Biz bütün kuvvetimizle dâhilde ancak asayiş muhafaza için müsbet hareket edeceğiz. Bu zamanda dâhil ve hariçteki cihad-ı maneviyedeki fark, pek azîmdir." (Emirdağ Lâhikası)

(Fitmetuzzaman kim ki sapkın sözlerini Kur'anın önüne geçiriyorsun? Üstelik bu şahıs bu sözü ne zaman sarfetmiş ve Hangi İslam ülkesinde savaş vardı?

Dahildeki "manevi cihad" dediği ne zaman yoktur ki? Bu fiziki ve fiili cihadı iptal eder diyen kimse var mıdır?)

Bu ifadelerde dâhildeki cihadın mânevî olacağı vurgulanmaktadır. Ciğirimizdeki mikroba kurşun sıkamayız; onu ilâçla, gıdayla, temiz havayla yavaş yavaş tedavi etmeğe mecburuz.

Mânevî hastalıklara karşı mânevî cihat yapılır. Cehalet mânevî bir hastalıktır, bunun giderilmesi ilim ile olur.

(Size kim dedi ki dahildeki cihad kasatura ile olur? Evvela kopyaladığın yazıyı okumadan , anlamadan yapıştırma. Bu aktardığın yazı sahibinin sapıklığını hafifletmez, o başka. Bizim konumuz hariçteki düşmanların ümmetin ırzına geçip, toprakları işgal edilirken sen ne dahildeki cihaddan bahsediyorsun? Dahili harici mi kalmış küfür topyekün Haçlı seferi başlattık farmanına rağmen? Sizin sözleriniz İsrailoğullarının Hz.

Musa (a.s.) söylediği söze ne kadar da çok benziyor:

_ Kavmi Musa'ya: "Ey Musa! Onlar orada olduğu sürece biz oraya asla girmeyiz. Sen ve Rabb'in gidin savaşın. Biz burada oturacağız" dediler. (Maide 24))

Ahlâksızlık ve imansızlık da birer mânevî hastalıktır. Bunların tedavisi de zor ve kuvvet kullanarak değil, tebliğ, ikna ve ikaz yoluyla gerçekleşir.

Bütün gücünü sarf ederek çalışmak Allah yolunda yapılan her türlü cehd ve gayret. Düşmanla savaşmak

Cihad kavramı daha çok "savaş" anlamında kullanılsa da bu kavram savaşla sınırlı değildir. Nefisle cihad, ilmî cihad, manevi cihad gibi birçok şubeleri vardır.

Nefisle cihada cihad-ı ekber denilmiştir. Rivayete göre Hz.Peygamber (a.s.m.) bir sefer dönüşü "Küçük cihaddan büyük cihada döndük" demiş ve bu büyük cihadın nefisle cihad olduğunu söylemiştir. (Aclunî, I, 424; Razi, XXIII, 72; Beydavi, II, 97)

(Ya senin nerenden tutayım ki? Elimi vurduğum yer elimde kalıyor. Size düşen acilen ehl-i sünnetin tevhid ve akaidini öğrenmeniz sonrada siyeri sahih kaynaklarından öğreniniz.

Nefisle cihada "büyük cihad" iftirasını hemde Rasulullaha atanlar oturacakları yere hazırlansınlar! Bu işin aslı daha önce açıklanmıştır:

KÜÇÜK CİHAD BÜYÜK CİHAD SINIFLANDIRMA HATASI

(CİHAD : MÜMİN İLE MÜNAFİĞİ AYIRT EDEN GERÇEK (kitap))<http://www.islam-tr.net/tevhid/10561-cihad-mumin-ile-munafigi-ayirt-eden-gercek-kitap.html>

<http://www.islam-tr.net/tevhid/10514...ma-hatasi.html> (KÜÇÜK CİHAD BÜYÜK CİHAD SINIFLANDIRMA HATASI)

Hız. Peygamber (asm.) Mekke döneminde savaş yapmamakla beraber cihaddan bir an bile geri kalmamıştır. Mekke döneminde savaş farz değildi, fakat cihad emredilmişti. (Ankebut, 69; Nahl, 110. Her iki sure de Mekkîdir.)

(Art niyetli olduğun belli de bari bu kadar pervasız olmasan . Allah'a da mı iftiraya başladın?

Cihadı farz kılan ayetlerin aslı şunlardır ve Cihad Medine'ye gidip Müslümanlar güç bulduktan sonra farz kılınmıştır!

1_ Mekke'de Cihada izin verilmedi:

'(Savaştan) elinizi çekin. Namaz kılın. Zekat verin.' (Nisa, 77)

2_ Mekke'de ilk zamanlarda Cihada İzin verildi :

"Zulmedilerek kendilerine savaş açılan kimselerin karşı koyup savaşmasına izin verilmiştir. Şüphesiz Allah onlara yardım etmeye Kadir (gücü yeter) dir. Onlar haksız yere ve "Rabbimiz Allah'tır" dedikleri için yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah insanların bir kısmını diğerleriyle yok etmeseydi, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çokça zikredilen camiler yıkılıp giderdi. And olsun ki, Allah'a yardım edenlere O da yardım eder. Doğrusu Allah güçlü ve azizdir. Onları biz yeryüzünde hakim kılsak, namaz kılarlar, zekat verirler, iyiliği emrederler, kötülükten alıkoyarlar. İşlerin sonucu Allah'a aittir." (Hacc, 39-41)

3_ Cihad yalnızca kendileriyle savaşanlara karşı farz kılındı:

"Sizinle savaşanlarla Allah yolunda savaşın." (Bakara, 190)

4_ Cihad bütün müslümanlara Farz yazıldı (kılındı):

"Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Bazen hoşlanmadığınız bir şey, hakkınızda daha hayırlı olabilir ve hoşlandığınız bir şey de daha şerli olabilir. Allah bilir, halbuki siz bilmezsiniz." (Bakara, 216)

5_ Bütün müşriklerle savaşmaları farz kılındı:

"Müşrikler sizinle nasıl topluca savaşıyorlarsa siz de onlarla topluca savaşın." (Tevebe36)

"Kitap verilenlerden, Allah'a ve Ahiret gününe iman etmeyen, Allah'ın ve

Peygamberinin haram kıldığını haram saymayan hak dini din edinmeyenlerle boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” (Tevbe, 29)

Cihadın Amacı ise :

”Allah insanların bir kısmını diğerleriyle yok etmeseydi; manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah’ın adı çokça zikredilen camiler yıkılıp giderdi.” (Hacc, 40)

Hz. Peygambere “Kâfirler ve münafıklarla cihad et!..” emri de cihad-savaş farklılığına işaret eder. (Tevbe, 73; Tahrim, 9) Zira, Hz. Peygamber kâfirlerle savaş yapmış, fakat münafıklara doğrudan kılıç çekmemiştir. Hz. Peygamberin onlarla cihadı, onları ikna ve ilzam etmek, haddi aşarlarsa had cezalarını uygulamak şeklinde olmuştur.

(Demogoji yaparak dediklerinin Kuran ve sünnetin önüne geçirip yeni bir itikad mi çıkarabileceğini sanıyorsun? Kelime-i şehadet getiren ve namaz kılan kişiler(munafıkta olsalar) kalbleri yarıp bakılamadığı için zahir halleri üzerine tavır alınır ve Rasulullah ta bunlara böyle davranmıştır . Onları ilimle ve sert tavırla uyanmaları ve hidayetleri amaçlanmıştır! İslam’ın gelmesiyle harb-savaş tabirleri kalkmış yerine CİHAD terimi geçmiştir. Her ne kadar savaşılıyorsa da yüce bir amaç uğruna savaşıldığı için buna cihad denmektedir.

Eziklerin; Tebliğe , Cihad demeleri;

İslam dininin yapısını ve dinamiklerini bilmeyen, ayakları yoldan kaymıyorsa müsait, kalbleri hastalıklı şahıslar için tehliktir. Muvahhid müslümanlar böyle şeytani izahatlara papuç bırakmayacaktır!)

Cihad, cidal ve kıtal, birbirine yakın gibi görünürler ama aralarında belirgin farklar vardır. Kıtalde savaşmak, katledip öldürmek esastır. Cidal, bir üstünlük kavgası, menfaat çekişmesi, galibiyet mücadelesidir. Cihad ise gayret etmek, olanca gücünü ve kuvvetini sarf etmek mânâsına gelir. Fakat, cihatta bir şart var ki onu diğerlerinden net biçimde ayırır; Bu şart, verilen mücadelenin, yapılan savaşın fisebilillah yani Allah yolunda, Kur’an namına ve İslâm uğrunda olmasıdır. Savaş ve cidal ancak bu şartın gerçekleşmesi halinde cihat olurlar.

"Allah, mallarıyla, canlarıyla mücahede edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kılmıştır." (Nisâ, 95)

(Demogojide ısrar ediyorsun.

Eeee büyük halt yiyince öyle iki kelime demogoji ile kafaları karıştıramıyorsun değil mi?)

Cihadda hedef, öldürmek değil ölü kalpleri diriltmek, sönük fikirleri aydınlatmak, donuk hissiyatlara can vermektir. Zulme engel olup adaleti tesis etmektir. İnsanları yurtlarından etmek değil, onlara ebediyet yurdunu kazandırmaktır.

Cihad, "İnsan kurtarma savaşı"dır. Eğer bir takım insanların hak ve hakikate ermesine bir başka grup engel oluyorsa bunlarla savaş etmek de cihaddır.

(Sen önce kendi yurduna, müslümanların yaşadığı toprakları müdafaa et, sonra sefere, fethe çıkarsın?

Hangi(istila) soruya verilen saçma yorumları buraya cevap diye yapııştırıyorsun. Bizde bunu cevap diye okuyup yanıt yazmaya çalışıyoruz. Allahtan kork bari)

alıntı

Cevaba Buradan devam ediyorum

KUR'AN-I KERİM'İN HÜKÜMLERİ KIYAMETE KADAR BAKİDİR, DEĞİŞTİRİLEMEZ!

Evet, iman ettiğimiz yüce kitabın içindeki hükümler sur'a kadar geçerlidir, değiştirilemez, teklif dahi edilemez.

İslam coğrafyasını sıcak ve soğuk savaş ile istila eden Haçlı egemen güçlerinin ve kültürlerinin beyinde yapmış olduğu ödemden dolayı psikolojik eziklik duyan bu "sefih" ve aynı zamanda "ebleh"liği de özünde barındıran hüviyet müslümanları(!); nefislerine yediremedikleri Allah'ın (c.c.) bazı Farizalarından iskonto ve evrime kaydıkları bilinen bir gerçektir. Kendilerince tahayyul ettikleri bir İslam anlayışına göre Efendi hazretleri,

Ustadlar , Saadat'lar edinirler.

Bu kişiler, kendilerini iyi tanıyan hocalarından(!) bünyelerine uygun recete alırlar.

Her bir (*hastane sahibi*) hocaları, hastalarına İslam'ın bazı rukunlerini, emirlerini, ve Rasulullahın sünnetlerini Rasulullah (s.a.v.)'in bazı sünnetlerini kendince yorumlayıp favori tedavi metodu belletirken, Rasulullahın "cihad", "kıyam", "put kırma - tağuti rejimleri devirme", "Hicret" gibi RİZİKOLU SÜNNETLER"ini yasaklayıp, kötüler veya Eski devre ait modası geçmiş, cahil ve ilkel insanların meseleleri, günü geçmiş devrini tamalamış(*nesh*)hükümler gibi algırlar.

Aslında buna bu kadar da şaşmamak lazım . Bu kronik vakıalar, Yegane hüküm koyucu(*ilah*) ve Yaratıcılarının (*Rab*) hükümlerini bile "teferruatır" (*tesettür*) ya da, vaktinin sınırı "**Fitnenin yeryüzünden kalkıncaya kadar**" (*Bakara 193, Enfal 39*) şartına bağlanarak "Kıyamete kadar" sürecek olan "**CİHAD**" farızasını "küçültmeye", devrinin bittiğini, hükmünü ilim ile "nesh" etmeye çalıştıklarını biliyoruz.

Şimdi gündem gereği , "**Cihad bitmiştir , bu devirde ilimle cihad yapılır**" küfür sözünün cürümünü ele alalım :

Evvela Cihad'ın tarifini hayat kitabımız olan Kur'an-ı Kerim'den bir görelim:

İman edenler: "Keşke cihad hakkında bir sûre indirilse." derlerdi. Ama hükmü açık bir sûre indirilip de, içerisinde savaş zikredilince kalplerinde hastalık olanların ölüm korkusuyla baygınlık geçiren bir kimsenin bakışı gibi sana baktığını görürsün. Oysa onlar için ölüm yaşamaktan daha uygundur. (Muhammed 20)

Ey iman edenler! Size ne oldu ki, "Allah yolunda cihada çıkın." denilince olduğunuz yere yığılıp kaldınız. Yoksa ahiretten vazgeçip dünya hayatına razı mı oldunuz? Fakat dünya hayatının zevki ahiretin yanında ancak pek az birşeydir. (Tevbe 38)

Yoksa siz, Allah içinizden cihad edenleri belli etmeden, sabredenleri ortaya çıkarmadan cennete girivereceğinizi mi sandınız? (Al-i İmran 142)

Andolsun ki, biz içinizden cihad edenlerle sabredenleri ortaya çıkarıncaya ve yaptıklarınızla ilgili haberlerinizi açıklayıncaya kadar sizi deneyeceğiz. (Muhammed 31)

Allah, muminlerden, canlarını ve mallarını, kendilerine cennet vermek üzere satın almıştır: Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler. Bu, Tevrat'ta da, İncil'de de Kur'ân'da da Allah'ın kendi üzerine yüklendiği bir ahittir. Allah'dan ziyade ahbine riayet edecek kim vardır? O halde yaptığınız alış-veriş ahdinden dolayı size müjdeler olsun! Ve işte o büyük kurtuluş budur. (Tevbe 111)

Ey Peygamber! Kâfirlere ve munafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran, onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir. (Tevbe 73)

Onlara de ki; eğer babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, kadınlarınız, akrabalarınız, kabileniz, elde ettiğiniz mallar, kesada uğramasından korktuğunuz ticaret, hoşlandığınız evler ve meskenler, size Allah ve Rasulunden ve Allah yolunda cihaddan daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyin. Allah böyle fasıklar topluluğuna hidayet nasip etmez. (Tevbe 24)

Ortalıkta fitne kalmayıp, din tamamıyla Allah'ın dini oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse muhakkak ki, Allah yaptıklarını görür. (Tevbe 24)

Ayetlerden de anladığımız gibi Cihad, Kıtaldır. Yani ölmek veya öldürmektir. Çünkü Rabbimiz "**Allah yolunda çarpışacaklar da öldürecekler ve öldürülecekler.**"buyurmaktadır.

Hayat rehberimiz, yegane önderimiz, komutanımız Hz.

Muhammed (s.a.v) kendisine sorulan "**Cihad nedir ya Rasulullah?**" sorusuna :

"Cihad , Başın üzerinde kılıçların şakıldamasıdır" buyurmuştur.

İslam bizatihi İlimdir, ilmin ta kendisidir. "Devir İslam devridir" diyenler, veya "bu devirde Cihad olmaz , ilimle Cihad yapılmalı" diyenler , aslında peygamberleri olmak üzere tüm ashab, tabiin ve tebe-i tabiin olmak üzere Cihad eden tüm Mucahidleri ilimsizlikle , cehaletle hata yapmakla suçlamışlardır. Bu zihniyet sahipleri ile munafıkların şu sözü ne kadar örtüşmektedir :

Cihaddan geri kalan munafıklar, Rasulullah'ın hilafına, onun savaşa gitmesine karşılık, oturup kalmalarıyla ferahladılar ve mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmekten hoşlanmadılar, üstelik "Bu sıcakta savaşa gitmeyin." dediler.

De ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır." Keşke anlayabilselerdi. (Tevbe 81)

Rabbim muslumanları bu tür şahsiyetsiz, omurgasız, kaypakça söz ve tutumlardan muhafaza etsin , sıratı mustakimden ayırmasın.

İslam coğrafyası istila altında, ümmetin yurdu paramparça iken , o mazlumlara , mucahidlere ve İslam topraklarını savunmaya koşmamak, Cihad farizasına gitmeyip "**yerinde çakılı kalmak devridir**" diye sapkınca sözler peydahlamak Abdullah b. Ubey. b Selul'un sözlerinden bir farkı yoktur!

Hem size ne oluyor ki, Allah yolunda: "Ey Rabbimiz! bizleri bu halkı zâlim olan memleketten çıkar, tarafından bizi iyi idare edecek bir sahip ve bize katından bir kurtarıcı gönder" diye yalvarıp duran zayıf ve zavallı erkekler, kadınlar ve çocukların kurtarılması uğrunda savaşa çıkmıyorsunuz? (Nisa 75)

İman edenler, Allah yolunda savaşır. İnkâr edenler de tağut yolunda savaşır. O halde siz şeytanın taraftarlarına karşı savaşın. Çünkü

şeytanın hilesi zayıftır. (Nisa 76)

İftar vakti yaklaştığı için burada son veriyor , devamını açık bırakıyorum
. Selamun aleykum

KÜÇÜK CİHAD'A (!) KOŞUN OTURAN BOĞALAR

Allahu Alem bu gün için
Allah yolunda savaşmayı terk eden kimse ile
Namazı orucu ve zekatı terk eden kimse
Arasında hiç bir fark görmüyorum

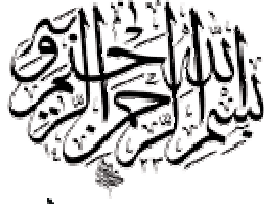
SEHİD ABDULLAH AZZAM

OPERASYON SIRASINDA SİVİL HALKIN ÖLMESİ

Ebu_Basir_1 kardeşim demiştiniz ki :

**ALLAH razi olsun calismalarinizdan dolayi ....
bisey eklemek istiyorum soruyla .... biz bunlari insanlara
anlattigimizda bize hak veren kardeslerimiz , londradaki, abd deki
ya da madriddeki saldirilar hakkında "onlari dogru bulmuyoruz
diyorlar " ve gerekce olarakta anlattigimiz olaylarin savas olan
yerlerde yapilabilecegini söylüyorlar ... savas olmayan yerlerde
böyle seylerin yapılmasının dogru olmadigini söylüyorlar ... bu
söylemleri verilecek cevabi buraya yazarsanız size minnettar
olurum ve umarım ki yönlendirdiğim kisilerde sizin yazılarınızdan
bu konuyu daha iyi kavrayabilirler . Selamun Aleykum.w.r.w.b**

a.s.w.r.w.b.

Tekrar

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

Şehadet eylemine caiz diyen alimler londra , abd , israil ,madrid , mısır , tunus vs gibi bi'l-fiil cihad ! olmayan yerlerdeki patlamalar hakkındaki görüşlerinde 2 ye ayrılmış durumdadırlar.

Oralarda da kafirler öldürülebilir diyenlere baktığımızda görüyoruz ki bu alimler cihad alanlarında canlarıyla , mallarıyla mücadele eden , bu işin içinde bilhassa yaşayarak olanlardır .

Kendi ülkelerini işgal eden kafir askerlerine karşı bombalama eylemlerine cevaz veripte , işgal edenlerin ülkelerinde sivil ! vatandaşların da öldüğü bombalama eylemlerine karşı çıkanlara baktığımızda demokratik laik ülkelerde oturup , cihadın şartlarını ve koşullarını bizzat yaşamadan ahkam kesenler olduğunu gözlemlemekteyiz .

Ben de bir müslüman (*alim değil*) olarak cevaz verenlerin-görenlerin safındayım. Evet bu eylemler esnasında öncelikli hedef olarak kafir devletlerin silahlı ordusunu ortadan kaldırmak olsa da , stratejik ve kritik hedeflerinin de imhası esnasında zaruri durumlardan dolayı o tağutun ülkesinde ikamet eden sivillerin ölmesinde bir sakınca yoktur. (*âllahu alem*)

Beni bu şekilde inanmaya sevk eden delillerden biri Ebu Basir ve Ebu Cendelin **ticaret**kervanlarına saldırı düzenlemesi gelmektedir. Rasulullahın (s.a.v.) bu saldırıları onayladığı , hatta Hudeybiye antlaşmasının müslümanların lehine oluşmasına etken olduğu bilinen bir gerçektir !

Bunun haricinde şu hadisler konuyla ilişkilidir :

*****

Kadınlarla Çocukların Gece Baskınlarında Kasıdsız Olarak Öldürülmelerinin Cevazı Babı

26- (1745) Bize Yahya b. Yahya ile Saîd b. Mansur ve Amru'n-Nâkıd, toptan İbni Uyeyne'den rivayet ettiler.

Yahya (*Dedi ki*) : Bize Sufyân b. Uyeyne, Zuhri'den, o da Ubeydullah'dan, o da İbni Abbas'dan, o da Sa'b b. Cessâme'den naklen haber verdi. Sa'b şöyle demiş:

Peygamber (s.a.v.)'e müşriklerden gece baskınına uğrayan zürriyetlerin hükmü soruldu. Bu suretle müslümanlar onların kadınlarına ve çocuklarına isabet ediyorlardı.

Peygamber (s.a.v.):

«**Onlar onlardandır.**» buyurdular.

(*Muslim ; Cihad 26*)

27- (...) Bize Abd b. Humeyd rivayet etti. (*Dedi ki*) : Bize Abdurrazzâk haber verdi. (*Dedi ki*) : Bize Ma'mer, Zuhri'den, o da Ubeydullah b. Abdillâh b. Utbe'den, o da İbni Abbâs'dan, o da Sa'b b. Cessâme'den naklen haber verdi. (*Şöyle demiş*) :

— **Yâ Rasûlâllah! Biz gece baskınında müşriklerin zürriyetlerine isabet ediyoruz!** dedim,

«**Onlar onlardandır.**» buyurdular.

(*Muslim ; Cihad 27*)

Kafirlerin Ağaçlarını Kesme ve Yakmanın Cevazı Babı

29- (1746) Bize Yahya b. Yahya ile Muhammed b. Rumh rivayet ettiler. (*Dediler ki*) : Bize Leys haber verdi. Bize Kuteybetu'bnü Saîd de rivayet etti. (*Dedi ki*) : Bize Leys, Nâ-fi'den, o da Abdullah'dan naklen rivayet etti ki,

Rasûlullah (s.a.v.) Benî Nadîr'in hurmalarını yakmış ve kesmiş. Bu yer Buveyre'dir.

Kuteybe ile İbni Rumi kendi hadislerinde şunu ziyade ettiler: «**Bunun üzerine ALLAH (Azze ve Celie): Yaş ağaç nâmına her neyi keser veya kökleri üstünde ayakta bırakırsanız (bu)ALLAH'ın izniyledir: Hem de yoldan çıkanları rezîl etsin diye!** [Haşr : 5.] âyet-i kerîmesini indirdi.»

*****

Hadis-i şerifte de gördüğümüz gibi ,kafirlerin savaşıla alakası olmayan ağaçları bile kesilerek öldürülmüştür !

Bilhassa 11 eylül Bayramından sonra dünya tağutunun elebaşısı Buşh isimli kafir dünya Tv lerinde verilen konuşmasında tüm dünya ülkelerine "**YA BİZİM TARAFIMIZDASINIZ YADA TERÖRİSTLERİN SAFINDASINIZ , TARAFSIZ KALMAK YOK**" ultimatonunu vermiştir.

Bu baskı ve tehditi üzerine Nato , kendisiyle hiç bir ilişkisi olmamasına rağmen 5. maddeyi uygulamaya sokarak "**birimize yapılan saldırı hepimize yapılmıştır**" diyerek eksiksiz asker göndererek Afganistan sonrada Irak işgal edilmiş , müslümanlar katledilmiştir.

Dünyanın bir ucundaki , daha 50 sene önce Amerika'dan 2 şehrine atom bombası yiyen Japonya bile hiç bir ilişkisi olmamasına rağmen Çin , kore , hindistan'la beraber asker göndermişlerdir.

Bush kafirinin Tv de konuşmasıyla artık müslümanların cihadı tüm dünya kafirlerine karşı bir hal almıştır! Hatta o konuşmasında bush " **Haçlı seferi başlattık** " sözünü 2 kere söylemiştir .

Hakikatten de tüm kafirler , Hırıstıyan güçleriyle birlikte "Küfür tek millettir" hükmünü ispata koyulmuşlardır .

Bu hakikatleri görmek istemeyenlere Seyyid Kutubun "**yoldaki işaretler**" kitabından bir paragraf aktarmak istiyorum:

ALLAH yolunda cihad başlığı :

"İslâm ile ilgili isimlerinden başka hiç bir şeyleri kalmayan ve gelecek Müslüman nesiller için aklen ve ruhen hayat gerçeğinin baskısı altında hezimete uğrayanlar şöyle demektedirler:

İslâm ancak savunma için savaşıır. Bu dini, yönteminden ayırmakla iyilik ettiklerini sanıyorlar. O yöntem ki, bütün bir yeryüzünde tağutları yok edip, insanların yalnızca ALLAH'a ibadet etmelerini sağlamayı, onları kullara ibadetten kurtarıp, kulların Rabbine ibadet etmelerini hedeflemişlerdir. Bunu, akidesini zorla kabul ettirerek yaptırmaz. İnsanlarla bu akide arasındaki engelleri kaldırarak ya da cizye vermeye veya İslâmını ilan edinceye kadar onlarla savaşarak yapar. Ortalık temizlendikten sonra insan, bütün bir hürriyetini kullanarak, ister bu akideyi kabul eder, isterse kabul etmez.

"İslâmda Cihad" konusunda, aklen ve ruhen bozguna uğrayanlar, bu 'itham'dan İslâm'ı kurtarmaya çalışırlarken, akideyi zorla kabul etmeyi reddeden nasla ilgili bu dinin yöntemiyle; insanlarla bu dinin arasına giren, kulu kula ibadet ettiren, ALLAH'a ibadet etmekten alıkoyan maddî, siyasal güçlerin yok edilmesi ile ilgili yöntemi birbirine karıştırmaktadır. Bunlar

farklı şeylerdir ve buna mahal de yoktur. Bu karıştırmadan daha da ötesi bu bozgundan dolayı, İslâm'daki cihadı, bugün "savunma savaşı" adı verilen şeye hasretmeye çalışıyorlar. İslâmdaki cihad kavramı, ne insanların bugün yaptıkları savaşıla, ne etkenleriyle ne de özellikleriyle ilgisi olan bir şeydir. Cihadın etkenleri "İslâm'ın" yapısıyla, şu dünyadaki rolüyle ve ALLAH'ın belirlediği hedefleriyle bağlantılıdır. Bundan dolayı ALLAH peygamberini bu risaletle göndermiş, onu en son peygamber, risaletini de en son risalet kılmıştır.

Bu din, yeryüzünde insanın, kula kulluktan -insanın hevasına ibadet etmesi de kula kulluktur.

Kurtarılmasının genel bir ilânıdır. Bu, tek olan ALLAH'ın uluhiyetinin, âlemlere olan rububiyetinin ilanıdır. Tek olan ALLAH'ın âlemlere rububiyetinin anlamı, bütün çeşit ve biçimleriyle insanın egemenliğine karşı yapılan bir devrim, yeryüzünün neresinde olursa olsun beşeri otoritelere karşı bir başkaldırıdır. Her ne şekilde olursa olsun insanın uluhiyyetine bir isyandır, bir kıyamdır. Bu kıyam, hükmetmenin, hüküm merciinin insan olmasına, güç kaynağının insan olmasına, insanın ilahlaştırılmasına, bazısının ALLAH'ı bırakıp Rabler edinilmesinedir. Bu ilânın anlamı, ALLAH'ın gasbedilen otoritesini O'na geri iade etmek, kendi koydukları

kanunlarla insanlara hükmedenleri, kimilerini Rab, kimilerini de kul makamına koyanları reddetmektir. Bunun anlamı yeryüzüne ALLAH'ın egemenliğinin hakim olması için insanın egemenliğinin paramparça olmasıdır. Ya da Kuranî ifade ile: "Hem gökte, hem de yeryüzünde ilah olan O'dur." (Zuhruf,84)

"Hüküm Ancak ALLAH'a aittir. O'ndan başkasına ibadet etmemenizi emretti. Bu dosdoğru dindir." (Yusuf, 40)

"De ki: "Ey kitab ehli! Ancak ALLAH'a ibadet etmek, O'na hiç bir şeyi şirk koşturmak, ALLAH'ı bırakıp birbirinizi Rab olarak benimsememek üzere, bizimle sizin aranızda müşterek bir söze gelin." Eğer yüz çevirirlerse, "Bizim müslüman olduğumuza şahid olun" deyin." (Âl-i İmrân, 64)

*****

Başta Amerika halkı Bush'u , İngiltere halkı da Blair'i 2. kez üst üste seçimlerde seçerek Müslümanlarla verilen savaş konusunda arkasında olduklarının mesajını destekleriyle vermişlerdir. Bu halklar vergilerini ve çocuklarını (koca , kardeş vs) müslümanlarla savaşa göndermektedirler. Gönderileceğini bilerek savaşın devamı için oy vermişlerdir.

Bu ülkelerdeki müslümanların eylemleri sonucu savaşa karşı çıkan insanlar da ölmüş olabilir (muhtemeldir) . Usame Bin laden (ALLAH muhafaza etsin) , kafirlerin Afganistana saldırısından sonra bu ülkelerdeki müslümanlara çağrıda bulunarak kafirlerle iç içe yaşamamalarını , müslümanların bir arada yaşamalarını söyleyerek yapacağı eylemlere karşı tedbir almalarını bildirmiştir.

Buna rağmen ölen savaş karşıtları (müslüman -kafir) olabilir, böylelerinin

durumları ALLAH o kişileri inançlarına göre haşredecektir.

*****

عَذَابُ الْقَوْمِ اللَّهُ أَنْزَلَ إِذَا: # اللَّهُ رَسُولُ قَالَ: [قَالَ غَنَمًا اللَّهُ رَضِيَ عَنْ ابْنِ وَعَنْ
-2- 5752- الشَّيْخَانُ أَخْرَجَهُ. [نِيَّاتِهِمْ عَلَى بُعْدِ وَادِّمْ فِيهِمْ كَانَ مِنَ الْعَذَابِ أَصَابَ

İbnu Ömer radiyALLAHu anhümâ anlatıyor:

"Rasûlullah (aleyissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"ALLAH bir kavme azap indirdi mi, o azab, kavmin içinde bulunan herkese isabet eder. Sonra, (kıyamet gününde) herkes niyetlerine [ve amellerine] göre diriltilirler."

[Buhârî, Fiten 19; Muslim, Sıfatu'l-Cenne 84, (2879).]

[İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 16/116.]

AÇIKLAMA:

Rasûlullah (aleyissalâtu vesselâm), bu hadislerinde yaptıkları kötülükler sebebiyle, bir kavme İlâhî ceza geldiği takdirde, iyilerin bu cezadan hariç kalmayacaklarını, dünyevî azaba, kötülerle birlikte aynen iştirak edeceklerini; ancak ahirette, iyilerin dünyadaki niyet ve amellerine uygun olarak hayır üzere diriltileceklerini, iyiliklerinin zayi olmayacağını belirtmektedir.

Bazı rivayetlerde "niyetleri üzere" denilirken, bazılarında "amelleri üzere" denmiştir. Keza "amelleri ve niyetleri üzere" şeklinde her ikisini zikreden rivayet de mevcuttur.

İyilere isabet eden ceza, onların günahlarına bir keffaret, derecelerine bir yükselme vesilesi olacaktır.

Beyhakî'nin Şuabu'l-İman'da kaydettiği bir rivayet bu bahsi biraz daha açmaktadır:

"Yeryüzünde kötülük zuhûr etti mi ALLAH içlerine belasını indirir."

"Ey ALLAH'ın Rasûlu! İçlerinde ibadet ehli olduğu halde mi?" denildi de,

"Evet! Ancak bilahere ALLAH'ın rahmetine göre diriltirler" buyurdu."

Zeyneb Bintu Cahş'tan gelen bir rivayet, cemiyette kötülüklerin galebe çalıp alenen işlenmeye başlanması durumunda İlahî cezanın geleceği belirtilir:

"Ey ALLAH'ın Rasûlu, aramızda sâlih kişiler olduğu halde helak mı olacağız?" diye sorunca:

"Evet! Kötülükler çoğalınca!" cevabını alır.

Bu hususu te'yîd eden bir diğer rivayet Sıddık radiyALLAHu anh'tan gelmiştir:

Anlattığına göre Aleyhissalâtu vesselâm'ın şöyle buyurduğunu işitmiştir:

"İnsanlar kötülüğü görünce müdahale edip düzeltmezlerse, ALLAH'ın, hepsini kuşatacak umumî bir ceza göndermesi yakındır."

Muslim'de gelen bir rivayette Aleyhissalâtu vesselâm buyurmuştur ki:

"Şaşılacak şey! Hakikaten ümmetinden bir kısım insanlar Kureyş'ten Beyt'e sığınmış bir adam için, Beyt'e doğru hareket ederler. Çöle vardıklarında bunlar yere batırılacaklardır."

Hız. Aişe der ki: "Ey ALLAH'ın Rasûlu dedik, yol bazan farklı insanları biraraya getirir!"

"Evet buyurdular, onların arasında kasıtlısı, mecbur edileni, yolcusu var. Hepsi de toptan helak olurlar, ancak muhtelif yerlerden çıkarlar, ALLAH herbirini"

niyetine göre diriltir."

Alimler, bu hadislerden hareketle ölümden ıstırakın sevap ve ikâbda da ıstırakı gerektirmediğı, ALLAH'ın gazabına uğramış milletler içerisinde sâlihlerin de bulunabileceğı hükmünü çıkarmışlardır.

İbnu Ebî Cemre, iyilere de musibetin gelişini, "onların emr-i bi'l ma'ruf ve nehy-i ani'l münkerden geri kalışlarına ceza" olarak yorumlar. Ve devamla: "Emr-i bi'l ma'ruf ve nehy-i ani'l münkerde bulunanlar hakiki mü'minlerdir. ALLAH onlara azab göndermez, bilakis onlar sebebiyle azabı defeder" der. İbnu Ebî Cemre'nin bu görüşünü "Ahalisi zulme sapmadıkça hiçbir memleketi biz helâk etmeyiz" (Kasas 59) ve keza: "Halbuki sen içlerinde olduğun halde onlara azab edecek değildir. Onlar bağışlanmalarını ister oldukları halde de ALLAH onlara azab edecek değildir" (Enfâl 33) gibi âyetler te'yid eder.

Diğer taraftan, münkerden men etmeyenlere de azabın şâmil olacağını te'yîd eden âyetler de mevcuttur: "ALLAH'ın âyetlerinin inkâr edildiğini yahut onlarla alay edildiğini ıstıttığınız zaman, onlar başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber oturmayın" (Nisa 140).

Şu halde böylesi insanlarla oturmak nefsi tehlikeye atmak olacağından, küffârdan kaçmak meşru addedilmiştir. Bu emir, küffârın söz ve fiillerinden rahatsız olanlar içindir. Onlara yardımcı olan, onlardan razı olan, artık onlardan biri olmuştur.

Sadedinde olduğumuz hadiste, kötülöklere seyirci kalıp men etmeyenleri korkutma vardır. Seyirci kalmanın ötesinde, birkısım şahsi mütâlaalar, temelsiz yorumlar ve dünyevî menfaat hesaplarıyla zâlimlere ve kötölere müdâhanede bulunanların, kötölöklere kılıf uydurup razı ve hatta yardımcı olanların hali ne olur? Cenab-ı Hak mü'minleri böylesi fitnelerden siyânet buyursun!

İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 16/116-117.

*****

Bu konuda diyeceklerim bunlardır . Her şeyin En doğrusunu ALLAH bilicidir.

Başka bir soru daha :

Irak, Afganistan vs ülkelere gidip Kafir Amerika'ya ait alanlara değilde sivil şirketlerde otel apartman yapan şirketlerin yanında çalışmak caizmidir acaba?

Musulmanlarla savaşan , mucahidlere karşı komple haçlıların Nato adını alarak Muslumanların yaşadığı diyarlarını işgal edip demoratik rejimlerle yeni kuklalar belirlemesi ve muslumanların ırzına geçilir, zenginlikleri gasp edilirken, bu bandrollu kafirlerle cihad eden mucahidlere katılmak yerine; bu kafirlere lojistik destek veren , işgal edilen ülkelere inşaatlar ve yollar yaparak imar etmeye çalışan, araçlarını sevk ve idare eden vs. işlere katılmak kesinlikle caiz değildir. Muslumanların, mucahidlerin onları orada öldürmelerinde bir sorumlulukları yoktur.

Fakat Natonun işgalindeki ülkelerde kafirlerin değil de; şahsi firmaların tertibindeki(*devletin kendisinin yapılması için organize ettiği ve bu amaçla izin verdiği şirketler harici*)inşaat alanları ve şirketlerindeki (*rejimle direk temas ve fayda sağlamayan*) çalışmanın da belki sahibini kafir yapmayabilir. Fakat İslami devletin hakimiyeti için farz-ı ayn olan Cihada katılmak yerine; Dar'ul harbin gelişme ve güzelleşmesine katkıda bulunduğundan, haram işleyip günahkar olduğu kat'idir.

İslam Alimlerinin kafir ve zalimlere yardım etmeyle ilgili açıklamaları da şöyledir :

“Musa, Rabbim! Bana lütfettiğin nimetlere and olsun ki, artık suçlulara asla arka olmayacağım, dedi.” (Kasas 17)

İmam Alusi bu ayetin tefsirinde şöyle der: “İlim ehli bu ayete dayanarak zalimlere yardım ve hizmet etmeyi caiz görmemişlerdir.

İbn Ebi Hatim, Cabir bin Hanzala’dan şöyle dediğini nakletmiştir:

" Birisi Amr’a “*Ben bir kâtibim. Gireni çıkanı yazarım. Bunun karşılığında da mahrum kalmamak için maaş alırım. Siz bu konuda ne dersiniz?*” dedi.

Ebu Amr, “Dökülen kanı da yazar mısın?” deyince, adam “*hayır*” dedi.

Ebu Amr “Zorla alınan malı da yazar mısın?” deyince, adam “*hayır*” dedi.

Ebu Amr adama “Acaba sen Musa (*aleyhisselam*)’ın şu sözünü işitmedin mi? diyerek “*Rabbim! Bana lütfettiğin nimetlere and olsun ki, artık suçlulara asla arka olmayacağım*” ayetini okudu.

Ayeti dinleyen bu kişi Ebu Amr’a “*Vallahi çok güzel tebliğ ettin ya Ebu Amr! Bundan böyle ben bu kişilere bir satır bile yazmam*” dedi.

Ebu Amr’da “*Vallahi Allah (Subhanehu ve Tealâ) seni rızıksız bırakmaz*” dedi.

Terzinin biri alime “*Ben zalimlerin elbisesini dikiyorum. Acaba ben Kasas Suresi’nin 17. ayeti gereği zalimlere yardım edenlerden olur muyum?*” diye sorar.

Alim şöyle cevap verir: “*Hayır sen zalimlere yardım eden değilsin.*

Bilakis sana iğne satanlar zalimlere yardım edenlerdir. Sen ize bizzat zalim olmuşsun” diye cevap verir.

(*Alusi, Ruhul Meanî (20/49)*)

Ebu Hureyre'den (r.a.) Allah Rasulu (s.a.v.) şöyle buyurur:

“*Ahir zamanda yalancı âlimler (emirler) olacaktır. Kim onlara yetişirse onlara başkan, vergi toplama memuru, bekçi, polis olmasın.....*”(*Mecmuus Sağır, 398; Risalet-ul huruc-ul Mehdi, s. 182*)

“İMAM OLMADAN CİHAD OLMAZ” ŞÜPHESİNE CEVAP

Kimileri, “Müslümanların başında halife olmadan nasıl cihad ederiz?” şeklinde bir şüphe yaymaktadırlar.

Halbuki bu, günümüzde cihaddan alıkoyan ve içlerinde hezimetli yaşayanlara şeytanın telkin ettiği bir şüphedir.

Allahu Teala şöyle buyurur: “**Aldatmak için birbirlerine cazip sözler fısıldayan cin ve insan şeytanlarını her Rasule düşman yaptık. Bu şeytanlar ahirete iman etmeyenlerin kalplerinin o sözlere yönelmesi, ondan hoşnut olması ve kendilerinin işledikleri suçları işlemeleri için böyle yaparlar. Rabbin dileseydi bunu yapamazlardı, sen onları iftiraları ile başbaşa bırak.**” (En’am/112-113)

Bununla beraber başkaları da iyi niyetle onların bu şüphesini yaymaktadırlar.

Müslümanların başında imamlarının bulunmadığı durumlarda, içlerinden birini kendilerine emir tayin etmeleri vaciptir. Bu Buhari’nin sözüdür. *(Kitabu’l-Cihad, Müslümanların İmamı tarafından görevlendirilmediği halde, savaşta emir tayin edilen kişi babı, 6/180)*

Ayrıca İbn-i Hacer, Tahavi, İbnu’l-Muneyyer, İbn-i

Kudame ve İbn-i Teymiye de bu görüştedirler. Yukarıdaki dördüncü bölümde bunların görüşleri aktarılmıştı. Bu meselenin dayanağı, Mute Savaşı ile ilgili hadistir. Sahabe, tayin edilen emirleri öldürülünce, Rasulullah'tan Sallallahu Aleyhi ve Sellem uzakta olmaları nedeni ile başlarına Halid bin Velid'i Radıyallahu Anhu emir olarak tayin etmişlerdir. Rasulullah da Sallallahu Aleyhi ve Sellem onların yaptığını kabul etmiştir. Ancak bu hadisin delil olarak gösterilmesi konusunda da bir şüphe yayılmakta ve Mute Savaşı sırasında Müslümanların imamının bulunduğu, ancak Müslümanlardan uzakta olduğu, günümüzde ise imamın bulunmadığı öne sürülmektedir. Bu şüpheyeye de Allah'ın izni ile cevap vermeye çalışacağız.

Mute Savaşı ile alakalı olan hadisin dışında, Ubade bin Samit Radıyallahu Anhu hadisi de bunun delillerindendir. Rivayet şöyledir:

“Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem bizi çağırdı, biz de kendisine bey'at ettik. Bizden söz aldığı şeyler arasında, sevinçte ve tasada, darlıkta ve bollukta kendisini dinleyip itaat etmemiz, kendisini şahsımıza tercih etmemiz ve işin ehline karşı çıkmamamız vardı.

“Ancak açık bir küfür görmeniz ve buna dair elinizde

Allah'tan bir delil bulunması hali mustesna"

dedi." (*Buhari ; Muslim*)

Halife veya Müslümanların emirinin küfre girip, Müslümanlar üzerindeki idarecilik hakkının sona ermesi durumunda, bu halife veya emire karşı çıkılması, ona karşı savaşılmaması ve görevden alınıp yerine adalet sahibi başka birinin tayin edilmesi vaciptir. İbn-i Hacer ve Nevevî'nin naklettiği gibi, böyle bir durumda alimlerin icması ile yeni bir imamın tayin edilmesi vacip olur. (*Sahih-u Muslim Şerhi*)

Müslümanların bir imamı yoktur diye kafir yöneticilere karşı çıkmaz denebilir mi? Müslümanların başındaki imam kafir olduktan ve dolayısıyla karşı çıkıp indirilmesi vacip olduktan sonra hangi imamı bekleyeceğiz ki? Yoksa yitirilen imamı bekleyip Müslümanları küfür ve fesat fitnesiyle başbaşa mı bırakacağız? Bir Müslüman bunu söyleyebilir mi? Yukarıda aktarılan hadiste, kafir olması halinde imama karşı çıkmanın ve onu görevinden indirmeye çalışmanın vacip olduğu açıkça belirtilmektedir. Bu şüpheyi yayanlara şunu sormak gerekir: İmam'ın bulunmadığı böyle bir durumda Müslümanlar nasıl savaşacaklar? Bu sorunun şer'i cevabı ise, Mute Savaşı'nda sahabenin Radıyallahu Anhum yaptığı gibi Müslümanların kendi

içlerinden birini emir tayin etmelerinin gerektiğidir.

Bu şüphe, şia akidesinin özünü oluşturmaktadır. “el-Akidetu’t-Tahaviyye” kitabında şöyle denir:

“Hac ve cihad, Müslümanların imamı ile beraber yapılır..” “el-Akidetu’t-Tahaviyye” kitabını şerheden der ki:

“Yazar, Rafızilere verilen cevaba işaret eder. Onlar, ‘Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem ailesinden imam ortaya çıkıncaya ve gökten biri “Ona tabi olunuz” diye sesleninceye kadar Allah yolunda cihad olmaz’, derler. Bu sözün batıl olduğunu delille izah etmeye bile gerek yoktur” (*Şerhu’l-Akideti’t-Tahaviyye*, 437, *el-Mektebu’l-İslami*, 1403)

Humeyni devrimiyle beraber Şiiler bu akidelerine muhalefet ettiler. Bu da hala kitaplarında yazılı olan bu görüşün ne kadar yanlış olduğunu açıkça gösterir. Tuhaf olan, bu şüphenin Ehl-i Sünnete mensup kimi kişiler tarafından da seslendirilmesidir. Oysa Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurur:

“Kıyamet saatine kadar bu din ayakta olacak ve Müslümanlardan bir kesim onun için savaşacaktır.” (*Muslim*)

Hadiste geçen, “len yebraha”, “La tezalü” lafızları, işin

sürdüğünü gösteren fiiller değil midir? Bu lafızlar din için savaşın süreceğini belirtir. Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem, Müslümanların imamlarının bulunmadığı bir zamanın olacağını belirtmesine rağmen, dini için savaşın devam edeceğini belirtmiştir. Allah yolunda cihad, imamın mevcut olmamasıyla bitmez. Aksine, Mute hadisinde belirtildiği gibi Müslümanlar başlarına birini emir tayin ederler. Hatta imamın bulunmaması, İslam ahkâmını uygulayacak ve dini koruyacak birinin tayin edilmesi için cihad etmenin sebeplerindendir. Bu durumda her Müslümanın, Cabir bin Semura hadisinde belirtilen o muzaffer cemaate sarılması gerekir.

Bazıları, Müslümanların sadece günümüzde halifesiz kaldıklarını sanabilirler. Oysa bu doğru değildir. Çünkü Müslümanların halifesiz kaldıkları dönemler bundan önce de yaşanmıştır. Bu dönemlerin en meşhuru, hicri 656-659 yılları arasındır. 656 senesinde Moğollar Abbasi Halifesi Mu'tasım'ı Bağdad'ta öldürmüşler ve 659'da Mısır'da yeniden ilk Abbasi halifesine bey'at edilmiştir. (*İbn-i Kesir, el-Bidaye ve'n-Nihaye, 13/231*) O dönemde imamın bulunmamasına rağmen Müslümanlar bugüne kadar tarihin altın sayfası sayılan "Ayn Calut" savaşını hicri 658 yılında Moğollara karşı

yapmışlardır. Bu olay, İzzeddin bin Abdusselam ve benzeri büyük alimlerin bulunduğu bir dönemde olmuştur. Bu alimlerden hiçbiri “İmam bulunmadığı halde nasıl savaşırız?” gibi bir şey söylememiştir. Aksine bu savaşta Müslümanların komutanı Seyfuddin Kutuz, yaşı küçük olduğu için hocasının oğlunu tahttan indirip Mısır’da kendi kendini emir ilan etmiş, kadılar ve alimler buna razı olmuşlar ve emir olarak Kutuz’a bey’at etmişlerdir. İbn-i Kesir Rahimehullah, Kutuz’un bu yaptıklarını Müslümanlara Allah’ın bir lütfu olarak değerlendirmektedir. Çünkü Allahu Teala, onunla Moğolların gücünü kırmıştır. *(El-Bidaye ve’n-Nihaye, 13/216)*

İbn-i Teymiye de Rahimehullah o dönemde Moğollara karşı savaşan bu grupları “Taifetu’l-Mansura”dan olarak niteler ve şöyle der:

“Şam, Mısır ve etrafında bulunan taife, bugün İslam için savaşanlar ve Rasulullah’ın Sallallahu Aleyhi ve Sellem meşhur hadislerinde sözünü ettiği Taifetu’l-Mansura’nın kapsamına girmeye en layık olanlardır.” *(İbn-i Teymiye, Mecmuu’l-Fetava, 28/531)*

Salih selefin hayatından aktarılan bu örnek, “İmam yoksa cihad olmaz” şüphesine bir cevap niteliğindedir. Ayrıca Mute Savaşı ve Ubade bin Samit hadisleri, imam

dinden döndüğü takdirde değiştirilmesi ve yerine yenisinin getirilmesi gerektiğini belirtmektedir.

Bu tür şüpheler, Allah'ın sünnetinin gereği ortaya çıkmış ve hala da çıkan şeylerdir. Ve bu şüphe, mücahid bir taifenin Allah'ın emri ile ortaya çıkmasına kadar (*ki bu taife ise İsa'nın Aleyhisselam inmesi ile çıkacak olan taifedir*) tükenmeyecektir.

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurur: **“Ummetimden bir grup Allah'ın emrini yerine getirmeye devam edecektir. Onları yalnız bırakanlar veya kendilerine muhalefet edenler, Allah'ın emri gelinceye kadar onlara bir zarar veremezler ve onlar insanlara karşı muzaffer olacaklardır.”** (*Buhari, Muslim*)

Allahu Teala şöyle buyurur: **“Allah yolunda cihad ederler ve hiçbir kınayıcının kınamasından korkmazlar.”** (Maide 54)

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem, mücahidlerin galip geleceklerini, muhalif olan ve cihaddan alıkoymaya çalışanların ise onlara bir zarar veremeyeceklerini müjdelemiş, bu gibi işlerin safları netleştiren imtihanlardan başka bir şey olmadığını belirtmiştir.

Bu konu ile ilgili olarak buraya kadar söylediklerimizi şöyle özetleyebiliriz:

1- İçlerinden birini emir olarak tayin etmeden, Müslümanlardan üç veya daha fazla kişinin, bir işe girişmeleri helal olmaz. Çünkü büyük veya küçük, geçici veya kalıcı cemaat için emirin tayin edilmesi vaciptir. Cemaat içinde işlerin düzenlenmesi ve istenen sonucu vermesi için bu çok önemlidir. İşlerde kargaşanın önlenmesi ve kardeşler arasında ihtilafın önüne geçilmesi için de bu zorunludur. Bir hadiste şöyle geçmektedir: “**İmam, kalkandır.**”

2- Emirın tayin edilmesi, bu işten sorumlu olan birinci kişiye aittir. Bir topluluk herhangi bir işi yapmaya kalkışır ve aralarında önceden belirlenmiş bir emirleri de yoksa veya emire ulaşamıyorsa, aralarından birini emir olarak tayin etmeleri gerekir. Sahabe Mute Savaşı'nda bunu yapmış ve Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem onların bu yaptıklarını onaylamıştır.

3- Müslümanların oluşturmaları gereken bu cemaat ve tayin etmeleri gereken emir hakkında, emirin ve emire itaat etmesi gereken üyelerin görevleri ile alakalı olarak ileride belirteceğimiz “Yönetim” ile ilgili şer’i hükümler

geçerlidir.

Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurur: **“Hepiniz çobansınız ve hepiniz idare ettiklerinizden sorumlusunuz.”** (*Buhari, Muslim*)

İbn-i Teymiye Rahimehullah şöyle der: **“Ulu’l-emr, işlerin idaresini elinde bulunduran yöneticilerdir. Halkı bunlar yönetirler. Güç ve iktidar sahipleri ile söz ve ilim sahipleri bu işte ortaklırlar. Bu nedenle Ulü’l-emrler; alimler ve yöneticiler olmak üzere iki sınıftan oluşur. Bunlar düzelirse, insanlar da düzelir. Bunlar bozulursa, insanlar da bozulurlar.**

Ebu Bekir Radıyallahu Anhu, “Ne zamana kadar bu şekilde kalacağız?” diye soran el-Ahmusiyye’ye şöyle cevap vermiştir: **“Yöneticileriniz sizin hakkınızda doğru olmaya devam ettikleri sürece.”**

Mal sahipleri ile ilim ve din ehli de bu yöneticiler kapsamındadır. Kimin, kendisine tabi olanları varsa, o kişi ulu’l-emr kesimindendir. Bunlardan her birinin Allah’ın Subhanehu ve Teala emrettiklerini emretmesi ve yasakladıklarını da yasaklaması gerekir. İtaat etmesi gereken herkesin, Allah’a itaat ettikleri sürece bu yöneticilere itaat etmesi gerekir. Allah’a isyan olan işlerde bu yöneticilere itaat edilmemelidir.” (*İbn-i Teymiye, Mecmuu’l-Fetava, 28/170*)

*Abdulkadir Bin Abdulaziz ; EL-UMDE Fi İ'dadi'l-Udde , S.
78 - 82*

Şehid Seyyid Kutub'dan Cihad ayetleri Tefsiri ve çok Nadir Olan Gerçek Tasavvuf Yorumu

54- Ey muminler, içinizden kim dininden dönerse bilsin ki, yakında Allah öyle bir grup ortaya çıkaracak ki, Allah onları sevdiği gibi onlar da O'nu severler, bunlar müminlere karşı alçak gönüllü, kafirlere karşı onurlu davranırlar, Allah yolunda cihad ederler, hiç kimsenin yergisinden ve kınamasından çekinmezler. Bu Allah'ın bağışıcıdır, onu dilediğine verir. Allah'ın lütfu geniştir, O herşeyi bilir.

55- Sizin dostunuz ancak Allah, O'nun peygamberi ve namaz kılan, zekat veren rukua varan muminlerdir.

56- kim Allah'ı, Peygamberi ve muminleri dost edinirse bilsin ki, galip gelecek olanlar, yalnız Allah'ın tarafını tutanların grubudur.

İman eden kimselerden dinden dönenlere burada, bu şekilde ve bu bağlamda yöneltilen tehdit, yahudiler ve hristiyanlarla dostluk ile İslâm'dan dönmek arasında bir bağlantı olduğunu gösteriyor. Daha önce, onları dost edinen bir kimsenin, müslüman toplumdan kopup, onlardan biri haline geleceğinin belirtilmiş olması da bunu doğruluyor: "**Sizden kim onları dost edinirse o, onlardan olur.**" Buna göre, ayetlerin akışı içerisinde ikinci çağrı, birinci çağrıyı vurgulamakta ve kesinleştirmektedir. Yine aynı şekilde üçüncü çağrıda da aynı olguya değiniliyor. Burada kafirler ile ehl-i kitap aynı kategoriye sokularak, onlarla dost olunması yasaklanıyor. Ehl-i kitapla dostluk, kafirlerle dostlukla aynı bağlamda değerlendiriliyor. İslâm'ın ehl-i kitap ile kafirleri onlara karşı yapılması gereken muamele

bakımından farklı değerlendirmesinin, dostluk meselesiyle bir ilintisi yoktur. Ehl-i kitab ile kafirler arasındaki söz konusu farklılık, dostluk bağlamında değil, daha başka meselelerdedir.

"Ey müminler, içinizden kim dininden dönerse bilsin ki yakında Allah öyle bir grup ortaya çıkaracak ki, Allah onları sevdiği gibi onlar da O'nu severler, bunlar müminlere karşı alçakgönüllü, kafirlere karşı onurlu davranırlar, Allah yolunda cihad ederler, hiç kimsenin yergisinden ve kınamasından çekinmezler. Bu Allah'ın bağışıcıdır, onu dilediğine verir. Allah'ın lütfu geniştir, O herşeyi bilir."

Allah'ın mumin grubu seçmesi, yeryüzünde Allah'ın dininin yürürlüğe koyulması bağlamında "takdir-i ilahi"nin gerçekleşmesine vesile olmaları, insanların yaşamlarında Allah'ın otoritesini egemen kılmaları, tavır ve düzenleri O'nun sistemine göre belirlemeleri, her meselede, her sorunda O'nun şeriatını uygulamaları ve de bu sistem bu şeriat sayesinde yeryüzünde kurtuluşu, iyiliği, temizliği ve gelişmeyi sağlamaları içindir. Bunları gerçekleştirmek üzere muminlerin seçilmiş olması, Allah'ın bir lütfu, bir bağışıcıdır. Bir kişi bu lütfu reddeder ve kendini bundan yoksun kılmayı dilerse, -her kim olursa olsun Allah'ın ne ona ne de bir başkasına ihtiyacı olmadığını unutmamalıdır. Allah kendilerinin bu yüce lütfu layık olduklarını bilen kullarını, elbette ki seçecektir.

Ayet-i Kerime'nin burada çizdiği seçkin topluluğun bu tablosu, karakteristik özellikleri son derece belirgin, çizgileri de oldukça güçlü bir tablodur. Parlak ve çekici olduğu kadar, kalplere de son derece sempatik gelmektedir.

"..Allah öyle bir grup ortaya çıkaracak ki, Allah onları sevdiği gibi onlar da O'nu severler."

Karşılıklı sevgi ve hoşnutluk, onlarla Rableri arasındaki bağı oluşturmaktadır. İşte bu topluluğu şefkatli Rablerine bağlayan bu akıcı, yumuşak, aydınlık yüce ve tatlı duygudur.

Yüce Allah'ın, kullarından birini sevmesi; O'nu, kendisine vafsettiği biçimde tanıyan, sıfatlarıyla birlikte bilen, bir de bu sıfatların melodisini; duygusunda, benliğinde, bilincinde ve varlığında hissedenden başka hiçbir idrakin değerini ölçmediği bir şeydir. Evet, bu lütfun gerçek değerini, onu bağışlayanın hakikatını bilen takdir edebilir.

Kimdir Allah?

Bu dehşet verici evrenin yaratıcısı kimdir?

Küçük bir bedene sahip olduğu halde koca evrenin bir özeti sayılan insanı kim yaratmıştır?

Bu yüceliğe, bu güce ve bu birliğe sahip olan kimdir?

Kimdir tek başına egemen olan? Kimdir O ve sevgisinden lütfettiği kul kimdir?

Evet, bunları kavrayan üstün, ulu, daima diri, öncesiz ve sonrasız ilk ve son, açık ve gizli olan Allah'ın yarattığı bu kula bağışladığı nimetin değerini de bilir.

Kulun Rabbini sevmesi de ancak tadına varan birinin algılayabileceği bir nimettir. Yüce Allah'ın kullarından herhangi birine yönelik sevgisi, olağanüstü ve büyük bir olgudur. İnsanı bürüyen bol bir lütuf olduğu gibi, yüce Allah'ın kuluna doğru yolu göstermesi, kendini sevdirmesi ve hiçbir sevgide eşi ve benzeri bulunmayan bu güzel ve eşsiz lezzeti tattırması da, olağanüstü ve büyük bir nimet, insanı bürüyen bol bir lütuftur.

Yüce Allah'ın kullarından herhangi birine yönelik sevgisi, ifadenin vafedemeyeceği bir olay olunca; kullarından birinin O'na yönelik sevgisi de zaman zaman sevenlerin sözlerinde örneklerini görmekte beraber, ifade ve tasvir edebilmesi son derece güç bir olaydır. İşte gerçek tasavvuf adamlarının yükseldiği kapı burasıdır. -Ancak bunlar da, tasavvuf kisvesine bürünen ve uzun tarihlerinden bilinen bu topluluğun içinde son derece azdırlar- Rabia el-Adeviye'nin şu beyitleri hâlâ o eşsiz sevginin gerçek tadını duygularına taşımaktadır!

Sen tatlı ol da, koca hayat acılarla dolsun,

Yeter ki sen hoşnut ol da, isterse tüm yaratıklar dargın olsun.

Seninle aramız iyi olduktan sonra

Alemler bozuk olsa ne çıkar.

Senin sevgin olduktan sonra, gerisi boştur.

Çünkü toprağın üstünde olan herşey topraktır.

Ulu Allah'tan, kullarından birine ve bu kuldan, nimetleri veren, lütuf sahibi Allah'a yönelik bu sevgi, varlık alemini bürüyüp koca evrene yayılıyor. Her canlının, herşeyin özüne işliyor. Hava ve gölge gibi varlık alemini seven, sevilen şu kul da somutlaşan insan varlığını bürüyor adeta.

İşte İslâm düşüncesi, müminle Rabbini, bu harikulade ve sevimli bağla birbirine bağlamaktadır. Bir kereye özgü geçici bir duygu değildir bu. Aksine bu sağlam yapıllı düşüncede yer alan bir öz, bir gerçek ve bir öğedir.

"İman edip salih ameller işleyenlere, Rahman; onlara bir sevgi kılacaktır." (Meryem Suresi, 96)

"...Kuşkusuz Rabbim merhametlidir, sevendir." (Hud Suresi, 90) "

"O, bağışlayandır, sevendir" (Buruç Suresi, 14)

"Eğer kullarım sana benden sorarlarsa, onlara de ki; ben kendilerine yakınım, bana dua edenin duasını, dua edince kabul ederim." (Bakara Suresi, 186)

"...Muminler en çok Allah'ı severler." (Bakara Suresi, 165)

"De ki; Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyunuz ki, Allah sizi sevsin." (Al-i İmran Suresi, 31) Benzeri ayetler çoktur.

Bütün bunları gördükleri halde, "İslâm düşüncesi, kuru ve katı bir

düşünceci. Allah ile insan arasındaki ilişkiyi, baskı, zor, azap, ceza, kabalık ve kopukluk şeklinde tasvir etmektedir. İsa-Masih'i Allah'ın ve tanrısal unsurlardan biri kabul eden ve böylece sentezle Allah ile insanı birbirine bağlayan düşünce gibi değildir" diyenlere şaşmamak elde değildir.

Kuşkusuz İslâm düşüncesinde, ilahlığın gerçeği ile kulluğun gerçeğinin başkalığına ilişkin netlik, Allah ile kul arasındaki sevimli yumuşaklığı kurutmaz. Bu, adalete dayalı bir ilişki olduğu gibi merhamete dayalı bir ilişkidir. Bu şefkate dayalı ilişkidir, soyutlanmaya dayalı olduğu gibi. Ve o sevgi ilişkisidir, Allah'ı tenzih etmeye dayalı bir ilişki olduğu gibi.

İşte bu, insan bünyesinin alemlerin Rabb'iyle ilişkisinde ihtiyaç duyduğu, herşeyi kapsayan eksiksiz bir düşünceci.

Bu dine inanmış seçkin müminler topluluğunun sıfatları sıralanırken, şu olağanüstü ifade yer almaktadır!

"Allah onları sevdiği gibi onlar da O'nu severler."

Bu ifade, ağır yükün altında bükülen mümin gönlün ihtiyaç duyduğu bir hava estiriyor. Artık, mumin nimetleri veren yüce Allah tarafından seçildiğini, kendisine lütfedildiğini ve Rabbine yaklaştırıldığını anlıyor.

Ardından ayetin akışı, muminlerin, karakteristik özelliklerinden geri kalanlarını, sunmaya devam ediyor:

"...Bunlar muminlere karşı alçak gönüllüdürler."

Bu itaatkarlıktan, uysallık ve yumuşaklıktan kaynaklanan bir sıfattır. Buna göre mümin bir diğer mümine karşı, son derece alçak gönüllüdür. Ona karşı serkeş değildir. Hiçbir zaman zorluk çıkarmaz. Son derece rahat ve uysaldır. Kolaylaştırıcıdır, kardeşinin ihtiyacını karşılamaya büyük özen gösterir. Oldukça hoşgörölü ve şefkatlidir. Müminlere karşı alçak gönüllü olmanın anlamı budur.

Müminlere karşı alçak gönüllü olmada bir alçaklık, bir aşağılanmışlık söz konusu değildir. Bu kardeşliktir. Engellerin ortadan kalkması, zorlukların bertaraf edilmesidir. Gönül gönüle karışır, artık başkasına karşı serkeşlik ve ayrılık duygularına yer kalmamıştır.

Kişiye inatçı, isyancı ve kardeşine karşı cimri kılan, toplumdan uzak durmanın ve bağları koparmanın doğurduğu bireyselliktir. Ancak gönlünü mümin topluluğun gönülleriyle birleştirdiğinde artık, kendisini engelleyen ve isyan oluşturmaya neden olan duygulardan kurtulur. Onlar hakkında başka bir duygu yer edebilir mi ki gönlünde?

Allah için kardeş olup bir araya gelmişler. Allah onları seviyor, onlar da Allah'ı. Bu yüce sevgi aralarında yayılmış, onu paylaşmışlardır.

"...Kafirlere karşı onurlu davranırlar."

Kafirlere karşı dirençli, yüz vermez ve üstün bir konumdadırlar. Bu özelliklerinin burada ayrı bir yeri vardır. Bu üstünlük kişisel onurdan kaynaklanmıyor. İnsanın kendi üstünlüğünü sağlama amacına da yönelik değildir. Aksine bu, inancın onurudur. Kafirlere karşı, altında birleştikleri sancağın üstünlüğüdür. Bu üstünlük, sahip oldukları inancın tamamen iyilik olduğuna olan güvenlerinden kaynaklanmaktadır. Görevlerinin, sahip oldukları iyiliğe! başkalarının boyun eğmesini sağlamak olduğunu biliyorlar. Başkalarının kendilerine boyun eğmesini sağlamak ya da kendilerinin başkalarına ve sapık inançlarına boyun eğmesine meydan vermek değildir. Sonra bu üstünlük; Allah'ın dininin ihtirasların dinine, Allah'ın gücünün onların gücüne ve Allah'ın hizbinin cahiliye hiziplerine galip geleceğine olan sonsuz güvenlerinden kaynaklanmaktadır. O halde yol boyunca kimi çarpışmalardan bozguna uğramış olsalar bile, her zaman üstündürler.

"...Allah yolunda cihad ederler, hiç kimsenin yergisinden ve kınamasından çekinmezler."

Allah'ın sistemini yeryüzüne yerleştirmek, insanlar üzerinde Allah'ın otoritesini duyurmak ve insanlar adına iyilik, doğruluk ve gelişme sağlamak için, O'nun şeriatını hayata egemen kılmak uğruna yapılan Allah yolunda cihad; onlar aracılığıyla yeryüzünde dilediğini gerçekleştirmek için, yüce Allah'ın seçtiği mümin topluluğun sıfatıdır.

Onlar Allah yolunda cihad ederler. Kendileri, ulusları, ülkeleri ve ırkları uğruna değil, Allah yolunda, O'nun sistemini gerçekleştirmek, O'nun otoritesini yerleştirmek, O'nun şeriatını uygulamak ve bu yolla tüm insanlık adına iyiliği gerçekleştirmek için... Bu işte kendileri için birşey yok. Kendilerine bir pay da çıkarmazlar. Herşey tamamen Allah için ve hiçbir şeyi ortak koşmaksızın O'nun yolunda yapılmaktadır.

Onlar Allah yolunda cihad ederler, bu yüzden kınayanın kınamasından korkmazlar. Hem sonra insanların kınamasından nasıl korkarlar ki; onlar, insanların Rabbinin sevgisini garantilemişlerdir. Allah'ın kanununa uydukları ve O'nun sistemini hayata egemen kıldıklarına göre, insanların alışkanlıklarını, ulusal geleneklerini ve cahiliyenin genel geçer törelerini dikkate alırlar mı hiç?

Hayat ölçülerini ve hükümlerini insanların arzularına dayandıranlar, yardım ve desteği insanlardan bekleyenler, insanların yergisinden çekinirler. Ancak insanların arzularına, ihtiras ve değer yargılarına hakim olması için Allah'ın terazisine, kriter ve değerlerine başvuranları, gücünü ve onurunu Allah'ın gücünden ve O'nun verdiği onurdan alanları, insanların ne söyledikleri ve ne yaptıkları hiç ilgilendirmez. Bu insanların durumu ne olursa olsun, realiteleri ne olursa olsun. Bu insanların uygarlıkları, bilim ve kültürleri ne düzeyde olursa olsun, durum değişmeyecektir.

Biz insanların söylediklerini, yaptıklarını, sahip oldukları üzerinde uzlaşma sağladıkları şeyleri, pratik hayatlarında edindikleri değer ve ölçüleri, her zaman göz önünde bulundururuz. Çünkü biz; ölçü, kriter ve değerlendirme konusunda baş vuracağımız temelden habersiz ya da yanılgı içindeyiz. Bunun Allah'ın sistemi, şeriatı ve hükmü olduğundan

haberimiz yok. Oysa sadece O gerçektir. Ona karşıt olan herşey de batıldır, boştur. İsterse milyarların geleneği olsun, onlarca asır boyunca gelip geçen ulusların üzerinde birleştikleri birşey olsun.

Sırf şu anda mevcuttur, realite budur, milyonlarca insan tarafından benimsemektedir. Ona göre yaşamakta ve hayatları için bir temel edinmektedir diye, hiçbir kurum, gelenek ve görenek ya da değer yargısı bir anlam ifade etmez. Bu ly, İslâm düşüncesi kabul etmez. Herhangi bir durumun, gelenek ve göreneğin veya değer yargısının bir anlam ifade etmesi için, Allah'ın sisteminden bir temele dayanması gerekmektedir. Değer ve ölçülerin alındığı tek kaynak budur.

Bu yüzden, mümin topluluk, Allah yolunda cihad ederken kınayanların kınamasından korkmaz. Bu, seçkin müminlerin karakteristik özellikleridir.

Sonra, Allah tarafından seçilmeleri, O'nunla seçkin muminler arasındaki karşılıklı sevgi, onların özellikleri ve ünvanları haline getirdiği bu karakteristik çizgiler, onların gönlünde yer eden Allah'a güven duygusu, cihada girişirken O'nun yol göstericiliğine göre hareket etmeleri... Evet tüm bunlar Allah'ın lütfudur.

"Bu Allah'ın bağışıdır, onu dilediğine verir."

Bu lütfundan ve sınırsız bilgisinden verir. Yüce Allah'ın ilminden ve takdirinden dilediği için seçtiği bu bağıştan daha bol ne olabilir ki?

Yüce Allah, iman sıfatına uygun düşen tek dostluk yönünü de müminlere göstererek, dost olacakları kimseleri açıklamaktadır:

"Sizin dostunuz ancak Allah, O'nun peygamberi ve namaz kılan, zekat veren, rukua varan müminlerdir."

Ayet bu şekilde kesin ifadelidir. Bir demogojiye ve teville imkan bırakmamaktadır. İslâmî hareketin ya da İslâm düşüncesinin cıvıklaştırılmasına fırsat vermemektedir.

Gerçekte işin böyle olması zorunludur da. Çünkü sorun -dediğimiz gibi özünde inanç sorunudur, bu inanca göre hareket etme sorunudur. Dostluğun bütünüyle Allah'a özgü olması için, mutlak anlamda O'na güvenilmesi için, "din" olarak İslâm'ın benimsenmesi için, sorunun müslüman saf ile İslâm'ı din edinmeyen, onu hayat düzeni olarak benimsemeyen, diğer sıfatların ayrılığı sorunu olarak algılanması için ve İslâmî hareket, ciddiyet ve düzen bulunması için. Biricik önderlikten ve yegane sancaktan başka kimsenin dostluğu söz konusu değildir. Mumin topluluktan başkasıyla yardımlaşma mümkün değildir. Çünkü İslâm'ın hayat düzeninde işbirliği, inançtan kaynaklanmaktadır.

İslâm'ın sırf isimden ibaret olmaması, bir arma ve sembol olarak kalmaması, dille söylenen bir kelimedenden, nesilden nesile geçen bir kültür mirasından ya da herhangi bir bölgede oturanlara özgü bir sıfattan ibaret olmaması için, ayetin akışı müminlerin belli başlı karakteristik özelliklerini açıklamaktadır:

"...Namaz kılan, zekat veren, rukua varan müminler.."

Onların belirgin sıfatlarından biri namaz kılmaktır. -Sırf eda etmek değil namaz kılmaktan, eksiksiz eda edilmesi kastedilmektedir. Bu şekilde kılmaktan, yüce Allah'ın şu ayette belirlediği sonuçlar doğmaktadır:

"Kuşkusuz namaz, insanı kötülükten ve çirkin şeyleri yapmaktan alıkoyar." (Ankebut Suresi, 45)

Kıldığı namaz kişiyi kötülükten ve çirkin şeyleri yapmaktan alıkoymuyorsa bu, namaz dosdoğru kılınmamış demektir. Çünkü şayet Allah'ın söylediği şekilde kılınmış olsaydı, kuşkusuz onu bunlardan alıkoyardı.

Bir diğer sıfatları da zekat vermektir. Yani gönül hoşnutluğu ve isteğiyle Allah'ın emrine itaat etmek ve O'na yaklaşmak amacıyla malın hakkını vermektir. Kuşkusuz zekat yalnızca mâli bir vergi değildir. O, aynı zamanda ibrettir de. Ya da ibadettir. Bu da bir tarzda değişik hedefleri

gözeten İslâm düzeninin belirgin bir özelliğidir. Bir hedefi gerçekleştirirken, birkaç hedefi göz ardı eden yeryüzü düzenlerinin hiçbiri böyle değildir.

Toplumun durumunu düzeltmek için, uygar anlamda ve malın vergisini toplamak veya devlet adına, ya da halk adına yahut herhangi bir yeryüzü mercii adına zenginlerden alıp fakirlere vermek yeterli değildir. Bu haliyle sadece bir tek hedef gerçekleştirilmiş olur; ihtiyaç sahiplerine mal ulaştırmak.

Zekat ise; ismi ve anlamı, amacını belirlemektir. Herşeyden önce zekat, temizlik ve gelişmedir. Allah'a yönelik bir kulluk şekli olmakla ve beraberinde fakir kardeşlerine karşı insana güzel duygular ilham ettirmekle, vicdan temizliğini sağlamaktadır. Allah için açılan bir kulluk olmasından dolayı, bu eylemi gerçekleştirende ahirette güzel bir mükafat alma ümidini doğurmaktadır. Bereketle ve bereketli ekonomik düzenle, malının dünya hayatında artacağını ummasını sağladığı gibi. Sonra, zekatı alan fakirlerin gönüllerinde güzel duygular uyandırır. Zenginlerin mallarında kendileri için bir hak belirlemekle yüce Allah'ın, kendilerine lütfettiğini anlarlar. Artık zengin kardeşlerine karşı kin ve çekemezlik duygularına kapılamazlar. -Bununla beraber İslâm düzeninde zenginlerin helal yollarla mal kazandığını, maldan paylarına düşeni toplarken hiç kimseye haksızlık etmediklerini de hatırlatalım. Son olarak bu hoşnut, iyi, güzel atmosferde; zekat, temizlik ve gelişme atmosferinde malî bir vergiyi de yerine getirmiş oluyor.

Zekat vermek, müminlerin hayatî işlerde Allah'ın şeriatına uyduklarını gösteren en belirgin özelliklerinden biridir. Bu, aynı zamanda her işlerinde, yüce Allah'ın otoritesini kabul ettiklerini de göstermektedir. İşte İslâm budur.

"...**Rukua varan muminler.**"

Bu onların karakteristik durumudur. Sanki sürekli olarak asıl durumları

budur. Bu nedenle, "**namaz kılanlar**" sıfatıyla yekiniilmemektedir. Bu yeni özellik, daha genel ve daha kapsayıcı bir özelliktir. Çünkü bu gönüllerde sürekli durumları buymuş gibi bir düşünce uyandırıyor. Onların en belirgin özellikleri ve onunla tanındıkları bu özelliktir.

Bu tür münasebetlerle, Kur'an'ın ifade tarzının uyandırdığı ilhamlar, ne kadar da etkileyicidir.

Yüce Allah, kendisine güvenmelerine, O'na sığınmalarına, sırasıyla yalnızca O'na, peygamberine ve müminlere dost olmalarına ve tamamen Allah için oluşmuş saffın dışında tüm saflardan bütünüyle ayrılmalarına karşılık, müminlere yardım ve galibiyet vaad etmektedir.

"Kim Allah'ı, peygamberi ve müminleri dost edinirse bilsin ki, galip gelecek olanlar, yalnız Allah'ın tarafını tutanların grubudur."

Bu galibiyet sözü, imandan kaynaklanan bir kuralın açıklanmasından sonra yer almaktadır. Bu kural Allah'a, peygamberine ve müminlere yönelik dostluktur. Ayrıca bu, yahudi ve hristiyanları dost edinmemeye, bunun müslüman saftan ayrılıp yahudi ve hristiyanların safına katılmak olduğuna, aynı zamanda dinden dönmek anlamına geldiğine ilişkin bir uyarıdır.

Burada Kur'an'ın genel bir yaklaşımı göze çarpmaktadır. Yüce Allah, sadece İslâm daha iyidir diye teslim olmalarını istemektedir müslümanlardan. İleride galip geleceği, yeryüzüne egemen olacağı için değil. Bunlar zamanı gelince gerçekleşecek sonuçlardır. Sadece yüce Allah'ın, bu dini yerleştirmesine ilişkin takdirini gerçekleştirmek için meydana gelirler, insanları bu dine girmeye teşvik etmek için değil. Müslümanların galip gelmelerinde kendileri için herhangi birşey söz konusu değildir. Ne benlikleri ne de kişilikleri için bir pay çıkarmazlar. Bu, sadece onların eliyle gerçekleşen Allah'ın kaderidir. Bunu, akideleri için bahşetmiştir yüce Allah, şahıslardan dolayı değil. Elbette bu uğurda sarf ettikleri çabanın mükafatını alacaklardır. Bu dinin yeryüzüne yerleşmesinin

ve bu yerleşmeden dolayı yeryüzünün ıslah olmasının doğurduğu sonuçların sevabını alacaklardır.

Aynı şekilde yüce Allah, kalplerini sağlamlaştırmak, onları karşılarına çıkan red engellerden kurtarmak için, müslümanlara galibiyet vaad etmektedir. *-Bunlar çoğu zaman son derece çürük engellerdir-* Sonuçtan emin olunca, sıkıntıları aşma ve zorlukları atlama konusunda kalpleri daha bir güçlenir. Allah'ın müslüman ümmete vaadettiği galibiyetin, kendi elleriyle gerçekleşmesini isterler. Böylece bu uğurda yaptıkları cihadın, Allah'ın dinini yeryüzüne yerleştirmenin ve bu yerleştirmenin doğurduğu sonuçların mükafatını hakketmiş olurlar.

Bu ayetin burada yer alması, o günkü müslüman kitlenin durumunu ve Allah'ın taraftarlarının oluşturduğu grubun galip geleceğine ilişkin kuralın hatırlatılması gibi müjdelere ne kadar ihtiyaç duyduğunu göstermektedir. Bunu da sûrenin bu bölümünün indiriliş tarihine ilişkin tercih ettiğimiz görüşten anlıyoruz.

Sonuçta zaman ve mekanla bir ilişkisi bulunmayan şu kuralı öğrenmiş oluyoruz. Bu kuralın, Allah'ın değişmez yasalarından biri olmasıyla güven duyuyoruz. Kimi çarpışmalarda ve bazı konumlarda mümin topluluk bozguna uğramış olsa da, durum değişmeyecektir. Hiçbir zaman değişmeyen yasa; Allah'ın hizbini (*taraftarlarını*) oluşturanların galip olacaklarıdır. Kuşkusuz Allah'ın kesin vaadi, yolun kimi aşamalarında beliren durumlardan daha doğrudur. Allah'ı, peygamberi ve müminleri dost edinmek, yolun sonunda Allah'ın vaadinin yerine gelmesine bir araç konumundadır.

Sonra... Kur'an'ın sunuş tarzı, müminleri inançlarına karşı çıkan Kitap Ehli ve müşriklerin dostluğundan alıkoymak ve bu imana dayalı kuralı, vicdanlarına, duygu ve akıllarına yerleştirmek için, İslâm düşüncesinde ve İslâmî harekette, bu kuralın önemine işaret eden çeşitli yöntemlere başvurmuştu.

Birinci çağrıda; doğrudan yasaklama ve yüce Allah'ın katından bir fetih veya olayla münafıkları ortaya çıkarması şeklindeki korkutma yöntemine başvurmuştu. İkinci çağrıda; Allah'ın, peygamberinin ve müminlerin düşmanlarını dost edinmek suretiyle dinden dönmekten (*irtidat*) sakındırma ve Allah tarafından sevilen ve Allah'ı sevenlerin oluşturduğu seçkinler topluluğundan olmalarını teşvik etmek ve Allah'ın her zaman galip hizbine yardım vaad etme yöntemlerine başvurmuştu.

Şimdi ise; Kur'an-ı Kerim'in bu derste yeralan, müminlere yönelik üçüncü çağrıyla; gönüllerine, düşmanlarının eğlence ve alaya aldıkları dinlerini, ibadetlerini ve namazlarını koruma duygusunu serptiğini görüyoruz. Dostluklarından alıkoyma noktasında Ehli Kitap ile diğer kafirleri de bir tuttuğunu, bunu Allah'tan korkmaya bağladığını görüyoruz. Bu arada bu çağrıya kulak vermeyi, iman sıfatıyla irtibatlandığını, kafirlerin ve Ehli Kitab'ın marifetlerini kınadığını, onları akıl etmezler olarak nitelediğini görüyoruz:

Hamd Alemlerin Rabbi Allah(Sübhanu ve Teala)'adır...